

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

catch me in this
me there:
we'er poor or particolour'd things,
e had wings,
er ready was to take her course
er I bent her force,
ctellectual, yet divine to me;
ne, I say!- What sea-bird y'er the sea
philosopher the while he goes
ng along where the great v
ow shall
Co get new
Those man
Above.
The

MONSTERS & MUSES
PREQUEL

SWEET SIN

SAV R. MILLER

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

SWEET
SIN

SAV R. MILLER

OceanofPDF.com

Telif Hakkı© 2021 yazan Sav R. Miller

Kapak Tasarımı: TRC Designs
Düzenleme: Ellie McLove - My Brother's Editor

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde alıntılarının kullanılması dışında, telif hakkı sahibinin yazılı izni olmadan çoğaltılamaz veya herhangi bir şekilde kullanılamaz. Daha fazla bilgi için, adres:
authorsav@savrmiller.com

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, işletmeler, yerler, olaylar, yöreler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali bir şekilde kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya gerçek olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

BİRİNCİ BASKI Ciltsiz

ISBN: [979-8-9859203-2-1](#)

Ciltli ISBN: [979-8-9859203-3-8](#)

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

✿ Vellum ile oluşturuldu

OceanofPDF.com

İçindekiler

[Yazarın Notları](#)

[Oynatma Listesi](#)

1. [Kal](#)
2. [Elena](#)
3. [Kal](#)
4. [Elena](#)
5. [Kal](#)
6. [Kal](#)
7. [Elena](#)
8. [Kal](#)
9. [Elena](#)
10. [Kal](#)
11. [Elena](#)

[Okuduğunuz için teşekkür ederiz!](#)

[Teşekkür](#)

[Yazar Hakkında](#)

[Ayrıca Sav](#)

tarafından

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Yazarın Notu

Tatlı Günah, Canavarlar ve İlham Perileri serisinin birinci kitabı olan Sözler ve Narlar'ın 16 bin kelimelik kısa bir ön bölümüdür. Okunması zorunlu değildir, ancak genel deneyiminizi geliştirebilir.

Bu ön bölüm ilk olarak Omertà Noel Antolojisi'nde ve internette ücretsiz olarak yayımlanmıştır.

Tatlı Günah karanlık bir mafya romantizmidir ve tüm izleyiciler için uygun olmayabilecek olgun içerik ve temalar içerir. Olası tetikleyicilerin ayrıntılı bir listesi için **lütfe**
savrmiller.com adresini ziyaret edin.

Okuyucunun sağduyusu tavsiye edilir.

OceanofPDF.com

Şiddet yanlısı, kara kara düşünen kötü adamları tercih edenler için.

Umarım Kallum Anderson'ı bulursunuz.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Kaderiniz ölümlüdür ama istediğiniz şey ölümlü değildir.

OVID

OceanofPDF.com

Çalma Listesi

"Dark Allies" - Light Asylum

"Heavy" - Jeremy Zucker

"Another Way Out" - Hollywood Undead

"Watch Me Burn" - Michele Morrone

"Joke's On You" - Charlotte Lawrence

"Katil" - Valerie Broussard

"bloody valentine" - Machine Gun Kelly

OceanofPDF.com

BÖLÜM 1

OceanofPDF.com

Kal

BEN POSTUNA BÜRÜNMÜŞ BİR KURDUM.

Avının arasında yaşayan bir avcı, sanki biri beni de yakalamaya çalışıyormuş gibi davranıyor.

Dişlerimin arasındaki kanın unutulmasını, pençelerimde kaybolan hayatların lekelerinin silinmesini umarak. Sadece bana boyun eğmemi isteyen bir toplumun katı kurallarına karşı savaşıyorum.

Suç ve şiddet damarlarımdan pompalanıyor, son on yıldır hayatımın tek tanımlayıcı amacı - belki de bundan daha uzun süredir. Kötülüğümün ancak bunu yapmak için para almaya başladığımda başladığına inanmak zor.

Hayır, kurt içimde yaşıyor, gündüzleri saklanıyor ve kasaba halkı gerçeği bilmiyormuş gibi davranıyor. Gölgemde Ölüm'ün hayaletini göremiyorlarmış gibi davranıyor, karşı koyamadığım bir lanet gibi beni takip ediyor.

Aslında, bu bir lanet değil. Benim içimde değil.

Bu bir lütuf.

Canavar baskı altında yılmaz, zorluklarla karşılaştığında pes etmez. Kana susamışlığı doymak bilmez, acıya olan iştahı engellenemez ve yenilmezdir.

Ne kadar kaçmaya çalışsam da, bu dünyadan kaçmanın getirdiği özgürlüğü kendimden esirgemeye çalışsam da, o orada yatıyor ve geri dönmemi bekliyor. Bedenimi eve çağıran sapkın karanlığa hoş geldin demek için.

Şimdi bile, parmaklarımı işverenime yanlış yapan bir adamın dudakları arasında gezdirirken, bana boyun eğerken çenesinin patlamasından zevk alırken ve komodinin üzerindeki yeşil silikon dildoyu boğazından aşağı iterken, zihnimin bir parçasının beni sarmaya çalıştığını hissedebiliyorum.

Ama kötülük daha güçlü, etkisi daha derin. Manyetik.

Yine de adam yatağında çırılçıplak, elleri ve ayakları bağlı, yirmi çiviye birden söktüğüm yerden kanlar içinde kıvranırken, bunun en hastalıklı yanımlı olmadığını fark ediyorum.

Elbette, başsavcının ağzına bir şerit bant yapıştırırken içimi derin bir tatmin duygusu kaplıyor. Acımasız bir ceza, ama mafya hırsızlardan nefret eder ve onların iş bitiricisi olarak, adaleti uygun gördüğüm gibi dağıtabilirim.

Başsavcının boğazının arkasında gırtlaktan bir hırıltı başlar ve kendini kurtarmak için bağlı ellerini ağzına götürür, ancak faydası yoktur.

Yanında yatağa zıplayarak telefonumu çıkardım ve bir elimle güvenlik kamerası uygulamasını açtım, diğer elimle seks oyuncağını bastırarak yumruklarını avucumla ağzı arasına hapsettim.

Beklediğimden daha fazla mücadele etti, kendini beğenmiş piç. Çalan ya da ödünç alan çoğu insan

mafyaya ödemelerini iade etmeyenler en azından biraz pişmanlık duyuyorlar.

Hiçbir zaman işe yaramasa bile, genellikle özür dileme ve hayatları için yalvarma nezaketini gösterirler.

Benim gibi aşağılık adamlara merhamet etmek umurumda değil ama işimi daha tatlı hale getirdiği kesin.

Yanımdaki adam, gözleri faltaşı gibi açık ama motel odasının mısır patlağı tavanına bakarak gevşerken, ekranımdaki kızın kanlı, yırtık pırtık kıyafetlerini çıkarışını izliyorum, geniş banyosunun rahatlığında güvende, kendime bunun gidip onu kendi gözlerimle görmeden önceki son görevim olduğunu hatırlatıyorum.

Bu benim tatil ritüelim, Romeo'nun Rapunzel'e ulaşmaya çalışması gibi onun balkonuna tırmanmak, ya da o lanet peri masalı nasıl gidiyorsa.

Ama kıza olan tutkum sonsuza dek mutlu sonlarda bulabileceğiniz türden bir şey değil; kabus yakıtı, intikam dolu bir korku. İnsanların en utanç verici, ahlaksız arzularını doyurmak için girdikleri karanlık internette bulabileceğiniz türden pislik.

Kızım bir şov yapıyor, kalçalarını giydiği dar kottan dışarı çıkarıyor ve benim horozum kremi kalçalarını görünce sertleşiyor.

Başımı aralarına gömmenin nasıl bir his olduğunu hayal etmekten ya da uykusunda dönüp dururken çıkardığı küçük iniltilerin, çenemi zevkle ıslatırken çıkardığı inlemelere benzeyip benzemediğini merak etmekten kendimi alamıyorum.

Yağan kar kadar el değmemiş ve saftır - en azından insanların inanmasını istediği şey budur. Ama ben siyahı görüyorum

ve derisini boyayan mavi lekeleri, kaburgalarındaki taze kan damlayan yarığı görün.

Onu tanıyorum ve spor sütyenini başının üzerinden çekip göğüslerinin iri kabarıklığını ve kimselerin bilmediği o minik nar dövmesini ortaya çıkarırken, damarlarında dolaşan uyarılmayı neredeyse hissedebiliyorum.

Duşa girdiği anda anlıyorum; sıcak su cildini haşlıyor, ağrıyan kaslarını ve benim göremediğim kesiklerini yıkıyor. Normal bir insan acıya karşı irkilebilir, belki dişlerini sıkabilir ama o öyle değil.

Benim küçük Persephone'um değil.

Pleksiglas kapıya doğru dönerken çenesi biraz gevşiyor, ellerini kıvrımlarının üzerinde yumuşatıyor ve sonra keskin bir nefesle açılıyor. Görüntülerimde ses yok ama sesinin nasıl olduğunu biliyorum.

Onun hakkında her şeyi biliyorum.

Eli karnının üzerinde gezindiğinde, çevik parmakları acı ve coşkunun basıncını karıştırmak için aşağı indiğinde, röntgencilik eğilimlerimin bu çizgiyi aşmasına izin vermek istemediğim için uygulamadan çıkıyorum.

İlk kez onun çözülüşünü izlediğimde, orada olmak istiyorum, lanet bir ekranın arkasından izlemek değil. Boşalmasının sebebi olmak istiyorum, amı kasılırken ve sinir uçları patlarken mırıldandığı kişinin benim adım olmasını istiyorum.

Telefonumu cebime koyarak yataktan kalktım ve temizlik yapmaya başladım; Boston'un en kötü şöhretli suç ailesinin başı olan patronum kanıtlardan hoşlanıyor olabilir ama ben hiçbir zaman ona kanıt verecek biri olmadım.

Beni işe aldığından beri, Rafael Ricci benim muhakeme yeteneğime güvenmeyi kabullenmek zorunda kaldı.

Cesedi odadan çıkardıktan ve kalıntılarını daha sonra bodrumdaki odun sobasına atmak üzere poşetledikten sonra, etrafı temizlemeye koyuluyorum.

Rutin, sert motel çarşaflarını içeri girerken aldığım temiz çarşaflarla değiştirerek, plastik yatak örtüsünü çıkararak - ki bunu sorguma başlamadan önce giyiyorum - ve başka yerlere sıçramış kanları temizlemeye başlayarak başlıyor.

Kahverengi tüylü halıyı biyolojik izlerinden arındırdıktan sonra kokusunu gideriyor ve dezenfekte ediyorum, tıbbi geçmişimin ağırlığı her şey hastane kurallarına uygun hale gelene kadar gitmeme izin vermiyor.

Bir biyoluminesans cihazı kullanarak ölü adamdan geriye kalanlar var mı diye etrafı tarıyor, çantalarımı omzuma atıyor ve arka çıkıştan sınışıyorum.

Çantaları bagaja atıp şehre indiğimde kiraladığım siyah Buick'in direksiyonuna geçiyorum ve torpido gözünde sakladığım şiir kitabına uzanıyorum.

Küçük yaşta o kitaptan kopardığı sayfaları ezberlediğini biliyorum. Halk kütüphanesinden bulabildiği her şiir kitabını karıştırdığını, kopyaladığım kelimelerin çocukken onda uyandırdığı duyguyu yeniden yaratmaya çalıştığını biliyorum.

Başta onun için olmasalar bile.

Onu çocukken çok az tanırdım. Pek ortalıkta yoktu ve şehre geldiğimde ailesi beni meşgul ediyordu.

Ama beni kesinlikle tanıyordu ve on sekizinci doğum gününden bu yana geçen iki yıl içinde niyetini açıkça ortaya koydu.

Aradığını başka bir yerde bulamayacağını biliyorum, çünkü aradığını sözlerde değil, jestlerde buluyor.

Hediye edilen şiir, ödünç alınan şiir değil.

Babası onun edebiyat sevgisini küçümsediği için olsa gerek, kendisini dikkate alınmış hissettiren sözler.

Bu benden ona göz kulak olmamı istemesinden çok önceydi. Düşüncelerim ahlaksız ve aç hale gelmeden çok önceydi.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 2

OceanofPDF.com

Elena

"BUNU SEN DÜŞÜRDÜN."

Bakışlarımı önümdeki yıpranmış tahta sıralardan kaldırdığımda kalbim hızla çarpmaya başlıyor. Tanıdık, zengin kahverengi gözler bana bakıyor, ağır ve tehditkâr bakışlarıyla sanki ruhumun derinliklerine inmeye çalışıyorlar.

Çenesinin keskin, köşeli kıvrımı beni duraksatıyor; onu daha önce hiç kirli sakalsız görmemiştim ve muhtemelen bu durum için özellikle tıraş olmuş olması kalbimdeki çatlakların ikiye katlanmasına neden oluyor.

Kısmen bu tehlikeli adamın tüm dikkatinin üzerimde olmasından, kısmen de eve döndükten kısa bir süre sonra Aziz Leonard'da bulunmamın çıkar çatışması gibi gelmesinden dolayı org içinde huzursuzluk dalgaları dalgalanıyor.

Simsiyah saçlarından bir tutam pürüzsüz alnının üzerine dökülüyor ve parmaklarım kalçalarımın altında sıkıştıkları yerden seğiriyor, onu itmek için kaşınıyor.

Her zaman bakar, asla dokunamaz.

İki uzun, kaslı parmağının arasında buruşturulmuş bir kâğıt uzatıyor. Bu adamla ilgili her şey

ve durumun içeriğine rağmen gözlerimin onun karanlık formunu açıklıkla taramasına engel olamıyorum.

İnanılmaz derecede uzun boylu, muhtemelen 1.80, hatta belki 1.75 boyundaki babamın tetikçisi cemaatin üzerinde yükseliyor ve bu yaşlı binaya Şeytan'ın kendisi girmiş gibi eğreti duruyor.

Tamamen siyah, özel dikim takım elbisesi kaslarına yapışıyor, omuzları pahalı kumaşı zorluyor ve hızlı ve cezalandırıcı bir şey içimi yırtıp kalçalarımın arasında yankılanıyor.

Daha önce hiç hissetmediğim ve tam olarak bir his.

Kemiklerimi sızlatan bir his.

Gözümün ucuyla ailemin mihraba doğru ilerlediğini ve orada duran altın tabuta son kez metanetle selam verdiklerini görebiliyorum. Nonnino'm, yeni emekli olmuş Don Ricci, sivil hayatın tadını çıkarmaya fırsat bulamadan soğukkanlılıkla öldürüldü.

Mafyanın sorunu da bu zaten. Bir kez girdiniz mi, bir daha çıkamazsınız. Ricci famiglia işinin erişimi uzanır ve serbest bırakılmayı reddeder, üyelerini yiyene, uyuyana ve omertà'yı soluyana kadar kavrayışını sıkılaştırır.

Papà durup yoldan geçen herkesin elini sıkıyor, zor zamanlarda bile profesyonel ve kalmak için siyasi görevini yerine getiriyor.

Biz çocukken, kız kardeşlerime ve bana duygusal bağların günlük hayatımızda su yüzüne çıkmasına izin vermememizi söylerdi, çünkü sevdiğiniz bir şey bir kez tespit edildiğinde, size karşı kullanılabilir.

Büyükbabam da muhtemelen bu hafta başında eski ahırındaki kirislerden sarkarken

en sevdiği at Grafton şehir merkezinde başıboş koştu.

Elimi uzatıp yanımdaki adamın elindeki kâğıt parçasını geçici olarak alıyorum; parmaklarımız birbirine değerken kolumda bir ürperti oluşuyor. Adamın teni Aralık Boston havası kadar buz gibi; ağızından yumuşak bir nefes çıkıyor ve ben onu bastıramıyorum.

İfadesinin geri kalanı değişmese de koyu pembe dudaklarının bir köşesinin yukarı doğru çekilmesini kaçırmıyorum. İmkânsız, soğukkanlı Doktor Kal Anderson, iki yıl sonra ilk kez bana bakıyor.

Elbette, mezun olduğum okul olan Fontbonne Akademisi'nde klinik saatleriyle İngilizce öğretmenliği diplomam üzerinde çalışıyordum ve o... mesafeliydi.

Kâğıt parçasını ceketimin cebine tıktırırken, bakışlarımı ileriye doğru zorluyor ve hızla atan kalbimi sakinleştirmeye çalışıyorum. Üzerinde onun tavuk tırnağı el yazısının olduğunu bilmek ya da yıllar boyunca kalbime kazınmış düzinelerce şiir dizesinden birini hatırlamak için kâğıdı açmama gerek yok.

Nadir ziyaretleri sırasında doğum günü hediyesi olarak bıraktığı şiirler.

Mateo de Luca sanki birdenbire ortaya çıkıyor, çarpık parmaklarını açık kahverengi, kırpılmış saçlarında kilisede beni arıyor.

Doğduğumdan beri nişanlım olan Papà'nın Ricci Inc. ve Bollente Media arasında aşılmaz bir ittifak sağlama girişimi. Her ne kadar Papà'nın hatırı için buna razı olsam da, o adamın kirli küçük parmağının kapsamından çıkmak için adam öldürürüm.

Mateo'nun içinde babamın adamlarında görmediğim şeytani bir varlık var. Acımasız, kötücül ve kendini şekillendirecek, sahiplenecek ve içine akıtacak bir kap arıyor.

Karanlıktan gerçekten zevk aldığı için değil, can sıkıntısından ve sahte bir üstünlük duygusundan gelişen türden bir canavar.

"Elena, sevgilim," diye haykırıyor, sesi sanki bir cenaze töreninde değilmişiz gibi içerideki sütunlardan ve duvar resimlerinden yansıyor. Bana ulaştığında eğilerek beni kabaca kollarının arasına alıyor, neredeyse tüm kilisenin önünde beni kucağına çekecek. "Her yerde seni arıyordum. Annen dün gece geldiğini söyledi. Senden haber alamadığım için şaşırdım."

Kal gözlerini kaçırıyor ama ne çenesinin sıkışmasını ne de tepkisi karşısında bedenimin ısınmasını kaçırıyorum.

Ama bunu anlamamaya çalışıyorum, çünkü onun istediği de bu.

Babamın en eski arkadaşıyla göz göze gelmemek için siyah kaşmir elbisemin eteklerini tutarak boğazımı temizliyor ve Mateo'dan uzaklaşmaya çalışıyorum. "Tatil trafiği biraz sıkıcıydı, o yüzden eve gelir gelmez yattım."

Mateo yanaklarımdan birini çimdikliyor ve basınç ağzımın içindeki bir yaraya çarpınca irkiliyorum. Dün öğleden sonra Akademi'den birkaç mil ötedeki bir lokantada, ailemizin şoförü Enzo'nun beni kış tatili için almasını beklerken yaptığım kavganın yaraları hâlâ sarılmamıştı.

Dizlerimdeki ve kaburgalarımındaki çürükler ve sol uyluğumun iç kısmındaki kesik, St. Leonard's'ın içerisinin çok sıcak olmasına rağmen kazak bir elbise ve uyluk hizasında deri botlar giymemin nedeni.

"Seni resepsiyona bırakmamı ister misin?" Mateo sonunda beni serbest bırakarak soruyor. "Bir şeyler yemek için durabiliriz."

narlı dondurulmuş yoğurt seversin."

Dondurulmuş yoğurdu seviyorum ama bu adamla arabada uzun süre yalnız kalma fikri midemi bulandırıyor. "Üzgünüm ama sanırım babam yarınki hazırlıklara yardım etmem için beni evde istiyor."

Suratını asıyor, koyu teni parlak floresan ışığında parıltıyor. "Hadi ama E. Seni aylardır görmedim; benimle biraz zaman geçir."

Yanımızda bir gırtlak sesi duyuluyor ve ardından iri bir el pazumu sararak beni oturduğum yerden kaldırıp ayakta durmaya zorluyor.

"Eve tek parça halinde döndüğünden emin olmam istendi." Kal beni yanına çekiyor, vücudum birleştığımız her yerde yanıyor.

Mateo ayağa kalkarak, "Hadi ama," diye alay etti. "Sanki sana benden daha çok güveniyorlar. Onu öldürüp cesedini Charles'a atabilirsin."

"Ölmek istediğin tepenin bu olduğuna emin misin Mateo? Benden korkamayacak kadar aptal olabilirsin ama bu yapabileceklerimi değiştirmez."

"Bu bir tehdit mi?"

"Onunla bir daha böyle konuşursan sana söz veriyorum." Kal kolumu sıkıyor ve ben inleyerek onu rahatlatmak için daha da yaklaşıyorum. Viski ve tarçın kokusu bana saldırıyor ve burnum takım elbisesinin kumaşına sürtünerek derin nefes aldığımda biraz sersemlemiş hissediyorum.

Mateo'nun gözleri kısılıyor, sonra sırtıyor ve beni Kal'ın elinden çekip alıyor, kollarını sıkı, boğucu bir kucaklamayla etrafıma sarıyor.

"Uslu dur, sevgilim," diyor, başımın üzerinden bakarak saçlarıma iffetli, sivri bir öpücük kondururken, nedenini tam olarak bilmesem de.

Bir şeyler hissettirmeye çalışmadığı sürece sevecen değil ve kesinlikle bu odada hiç var olmamış gibi görünmesini sağlayabilecek tek kişiye kızgınlığını yanlış yönlendiriyor.

İsteksiz kurtarıcımın müdahalesi bir şey ifade etmiyor. Kal sadece babamın arkadaşı ve çalışanı olduğu için koruyucu davranıyor. Beni önemseydiği için değil.

Bunu çok açık bir şekilde ifade etti.

Açıkçası, adamın vücudunda şefkatli bir kemik olduğuna ikna olmadım.

Yine de, çocukken bana bıraktığı şiir kitabı, bana ilham veren ve bir Ricci kızının yapmacık, cansız hayatını atlatmamı sağlayan kelimeler aksini gösteriyor.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BÖLÜM 3

OceanofPDF.com

Kal

ALTIN TANRIÇAM BEN ARABADAN ÇIKARKEN TEK KELİME ETMİYOR.

Leonard'ın otoparkında, öfkemi kontrol etmeye çalışırken parmaklarım deri direksiyon simidinin üzerinde esniyor.

Mateo'nun onu yakalamasına, ona sahip çıkmasına verdiğim içgüdüsel tepki tamamen uygunsuzdu ama tüm fırtına dalgaları gibi buna karşı güçsüzdüm.

Gerçekten yapmak istediğim şey, de Luca'nın beynine bir kurşun sıkmak, nişanlısını kilise sırasının üzerine yatırmak ve altımızda kan kaybından ölürken onun masumiyetini paramparça etmektir.

Ama ben yapmadım.

Yapamadım.

Seyirci için olmasa bile, Elena ile bu adımı atmak benim göze alabileceğim bir şey değil.

Ne kadar çok istesem de. Tehlikede olan çok şey var.

"Beni oradan sürüklemeye hakkın yoktu," diyor sessizce bir mil kadar gittikten sonra, şehir merkezi hızla geçerken pencereden dışarı bakıyor, Noel çelenkleri, ağaçlar ve her köşedeki Noel Babalar ben trafikte dolanırken bulanıklaşıyor. "Bu benim nonnino'mun cenaze töreniydi ve sen sanki onun ölümü önemsizmiş gibi beni oradan koparıp aldın."

Dişlerimi sıkarak ona bir bakış atıyorum. Çikolata rengindeki bir tutam saçı işaret parmağına doluyor, ucu mora dönene kadar orada tutuyor ve sonunda bırakıyor.

Bu şekilde dikkatini benden uzaklaştırıyor, dolaşım kaybindan kaynaklanan acının saldırısı zihnini sahip olmaması gereken düşüncelerden uzaklaştırıyor.

Benim tatlı küçük mazoşistim.

"Seninle savaşmak için seni bırakmamı mı tercih ederdin? arabasının sınırları içinde sevgili mi?"

Ellerini kızın yumuşak teninde, kıvrımlarında gezdirdiğini ya da koyu renk saçlarına doladığını hayal etmek beni kıpkırmızı yapıyor. Tenim karıncalanıyor, yüzeyin hemen altında kan kaynıyor ve içime yayılan ateşi bastırmak için koltuğumda kayıyorum.

"O benim sevgilim değil," diye mırıldanıyor kollarını kavuşturarak. Sol elindeki şatafatlı yüzük, kapalı güneş ışığında parlıyor ve göğsümde sıcak bir öfke kıvılcımına yol açıyor. "O benim için bir dikenden başka bir şey değil."

Ricci'lerin Louisburg Meydanı'ndaki lüks evinin önüne geldiğimde, arabayı kaldırıma park edip motoru kapatıyorum. "Yine de onunla evleniyor musun?"

Çenesini kaldırarak gözlerimle buluşuyor ve bakışlarının altın girdabında kaybolduğumu hissediyorum; sıcak ve davetkâr, kış mevsimi gibi yumuşak ve dünyanın geri kalanından sakladığı kenarları var.

"Bu bir soru mu, Kallum?" Adımı soluyor, yakut kırmızısı dudakları her hecenin etrafında aletimin etrafında kıvrılmasını istediğim gibi kıvrılıyor ve düğümün üzerinde yutkunuyorum

boğazımda oluşan. "Korkarım cevabı zaten biliyorsun."

Onun bu dünyaya uyumu ve benim onu ne kadar isteyip de sahip olamayışım içimde bir öfke neden oluyor.

O bakir amcığın içine bir geceliğine girmek için kimi öldürmezdim ki?

Kısa bir süreliğine de olsa benimmiş gibi davranabilmek için hangi şehirleri yakmazdım ki?

"Neden onunla evleniyorsun?" Soru, ben durdurmaya fırsat bulamadan, aracın içinde kulakları sağır edecek şekilde ağzımdan kaçıyor.

"Başka ne yapmamı istiyorsun? Babama karşı gelip aforoz edilme riskini mi alayım, yoksa... daha kötüsünü mü? Tanrım, ben bile bir yerde isyanın sınırını çizmek zorundayım."

Dudaklarımı büzerek koltuğumda geriye yaslanıyorum ve işaret parmağımla direksiyona dokunuyorum. Çocuk güvenlik kilitlerini açarak kapıların kilidini açıyorum ve gökyüzünden kar süzölmeye başlarken ön camdan dışarı bakıyorum. "Belki de düşündüğüm kişi değilsin."

Yüzü düşüyor, kalp şeklindeki çenesi sanki gözyaşlarına boğulmamak için sıkılıyor.

Hareket ediyor, emniyet kemerini çözüyor ve pembe nar parfümü bana doğru geliyor, göğsümde bir şeylerin özlemle titremesine neden oluyor.

"Belki de sadece savaşlarımı nasıl seçeceğimi biliyorumdur."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 4

OceanofPDF.com

Elena

KAL'BANA KARŞI SABRININ AZALDIĞI ANI GÖRÜYÖRÜM; OTURURKEN Burada, arabasının içinde, her zaman tanıdığım sakin, ağırbaşlı ruhun bedeninden nefes verişini izlerken hareket edemeyecek kadar aptallaşmıştım.

Gözleri daha önce hiç görmediğim bir siyahlığa bürünüyor ve tam olarak anlayamadığım bir kararlılıkla bana odaklanıyor.

Sırtımı arabanın kapısına dayayarak, bu vahşi adamın doğrudan ateş hattında olmak istemediğimden, aramızda olabildiğince fazla mesafe bırakmaya çalışıyorum.

Saç çizgim boyunca terler fışkırıyor, elbisem aniden çok sıcak ve vücuduma çok dar geliyor, dilim ağzımın içinde üç beden büyük şişiyor.

"Çık dışarı." Sesi keskin bir hırıltı, beni iliklerime kadar kesiyor. Ama tenimi kesmesi hoşuma gitmiyorsa ne olayım.

"Affedersiniz?"

"Beni duydun Elena. Bir daha sormayacağım."

"Ne oluyor lan? Beni hazır olmadan kiliseden ayrılmaya zorladın ve şimdi de arabadan mı atıyorsun?"

Bana doğru uzanıyor, kapının kolunu çekiyor ve zorla açıyor. Kolu göğsümü sıyırdığında nefesim kesiliyor ama sonra koltuğuna yeniden yerleşip arabayı tekrar çalıştırıyor.

Bir eli temiz traşlı çenesini ovuyor, derisi o kadar sert ki dokunduğunda kıpkırmızı kanıyor.

Şiddet adeta ona yapışmış, onu ruhuna gömmeye çalıştığı yerden kurtarmak için can atıyor.

Aptalca ve tehlikeli olsa da, benimle hiçbir şey yapmak istemediğine kendini ikna etmiş olsa da, onun kırıldığını gören ben olmak istiyorum. Öfkesini benden çıkarmasını istiyorum.

"Yap beni."

Gözleri yuvalarından fırladı, çenesi bana doğru döndü. "Ne?"

Omuz silkiyorum, kapıyı çekip kapatıyorum ve elbisemi hafifçe açarken kalçalarımı yukarı kaldıracak şekilde kayıyorum.

Gırtlığı bir yutkunmanın üzerinde sallanırken, bakışları parmaklarımı bacaklarımdan yukarı kaydırıp etek ucumun hemen altından geçirirken parmaklarıma kilitleniyor.

Ben yükselmeye devam ettikçe nefesi sığlaşıyor, külotumun dantellerine ulaştığımda yumuşak bir inilti çıkarıyor.

"Dur," diye homurdanıyor, hâlâ beni izliyor. Bir sonraki adımda ne yapacağımı görmek için bekliyor.

Sırıtarak, işaret parmağımı iç çamaşırlarımın lastiğinin altından geçiriyorum, dikiş yerimde tembelce geziniyorum, seksimin yumuşak kıvrımlarının arasına dalıyorum.

Kal'ın burun delikleri genişliyor, yumrukları direksiyonu öyle sıkıyor ki direksiyon baskı altında hırıltılı bir ses çıkarıyor ve ben

Parmağımın ucunu klitorisimin etrafında döndürürken dudaklarımdan dökülen iniltiyi durduramıyorum.

Zonkluyor, çözöldüğümü görmesini, kendime her dokunduğumda bunun onun görüntüsü olduğunu bilmesini istiyor.

Parmaklarımı daha hızlı hareket ettiriyorum, nefeslerim hızlı hızlı geliyor, gözlerim onunkilerde kalırken ağzım açık kalıyor. İstirap, yüzünün sert düzlemlerini renklendiriyor, vücudumda beyaz sıcak dalgalar halindeyankılanan zevk ve sefalet ürpertileri gönderiyor.

Memnuniyet çünkü yüksek sesle itiraf etmese bile beni istediği çok açık.

Sefalet çünkü beni reddediyor.

Ama benim yakışıklı Hades'im böyle oynamak istiyorsa, ondan itirafı manipüle etmekten çekinmem.

Kingdom Come'a kendi elimle gitmek zorunda kalsam bile.

"On sekizinci doğum günümde senden ne istediğimi hatırlıyor musun?"

Beni öpmesi için. Beni becermesi için.

Reddetmişti.

Kal donakalır. "Fikrimi değıştirmedim."

"Gerçekten mi?" Elimi eteğimin altından çekerek parmağımın üzerinde dilimi gezdiriyor, ucunda biriken uyarılmayı höpürdeterek emiyorum.

Çenesi kilitlendi.

Kukum protesto için ağlıyor, ama görmezden geliyorum, dizimi kaldırıyorum ve kendimi orta konsolun üzerine kaldırıyorum.

"Tanrım, Elena, ne halt ?"

Beni itmesine fırsat vermeden kendimi kucağına atıyorum ve dizlerimi kalçalarının iki yanına yerleştiriyorum.

Elbisem kığımın kıvrımının hemen altında toplanıyor, ama kalçalarının üst kısmına yerleşip leğen kemiğine sürtünürken umurumda bile değil.

Kalçalarımı kavrayarak beni üzerinden itmeye başlıyor ama ellerimi boynunun arkasına kaydırıp orada kilitliyorum.

Babam Ari, Stella ve beni küçük yaşta öz savunma derslerine soktu ve öğrettikleri ilk şeylerden biri, bir saldırganın saldırabilmesi için nasıl çok yaklaşılabilecekti.

Kal parmaklarını içime sokuyor ve ben onun üzerinde kıvraniyorum, acı karnımın alt kısmında coşku yaratıyor. "Lanet olsun, ufaklık, belanı arıyorsun."

Yumruğu görmezden gelerek kalçalarımı daha hızlı hareket ettiriyorum, klitorisimde sürtünme yaratmak için hafifçe eğiliyorum. Külotum sırlıklam, pantolonuna bastırıldığı yer soğuk, ama umursamayacak kadar zevk ağının içine çekilmiş durumdayım.

"Teslim ol, Kallum. Mateo'dan önce benden al."

İnliyor, sesi camlardan sekiyor, hızımı ve baskımı artırmak için beni tutuşunu kullanıyor. Altımda sertleştiğini hissediyorum, beynim am dudaklarımın arasındaki kalın sikişin hissine kilitleniyor.

"Ben sizin küçük özel okullarınızdaki çocuklar gibi değilim. Sizi mahvederim ve bunun için iki kere düşünmem."

Midemde basınç sarmalları oluşuyor, damarlarımda elektrik zonkluyor. "Öyleyse mahvet beni."

Bir an alıyor; bakışlarını etrafta gezdirerek sokağı izleyenler olup olmadığını kontrol ediyor, ancak bu noktada camlar o kadar buğulanmış ki, biraz çaba sarf etmeden dışarıyı ya da içeriği görmek imkansız.

Onda tür şalter atar atmaz tüylerim diken diken oluyor, hareketlerinden çaresizlik akıyor.

Elbisemin yakasını yırtan Kal'ın ağzı, boğazımın omzumla birleştiği yere kilitleniyor, o kadar sert ve hızlı emiyor ki yoğunluktan çığlık atıyorum.

Elleri ağır ve kasıtlı bir şekilde kalçalarımın yukarıya doğru yılan gibi kıvrılıyor ve parmakları damlayan göbeğimi bulduğunda hâlâ pantolonlu sikiğin üzerindeyim.

"Mutlu Noeller lan bana," diye hırlıyor bana karşı, az önce öptüğü yeri ısıyor, ta ki derisini parçaladığından emin olana kadar.

Gözlerim geri yuvarlanıyor, vücudum benden içiyor gibi görünürken sarsılıyor, gönüllü kurbanıyla ziyafet çeken bir vampir gibi.

Uzun parmakları kıvrımlarımı yokluyor, uyarılmamın müstehcen sesleri yanaklarımı ısıtıyor ve sonra torpido gözüne uzanmak için geri çekiliyor. "Ellerini arkana koy."

İtaat ediyorum, o siyah saten bir kurdeleyi dışarı çıkarıp kapıyı kapatırken boynundan ayrılıyorum.

Ağzının köşesinde kırmızı bir leke var ve bir an için kesinlikle akli dengesi yerinde değilmiş gibi görünüyor.

İçimde garip bir heyecan duygusuyla karışık bir korku kabarıyor ve dudaklarındaki kanı yalamak için öne doğru eğiliyorum.

Metalik ve tatlı, özüm tarçınlı dudak kremi ile karışmış ve amım tadıyla tutuşuyor gibi görünüyor.

Ama bana gerçekten istediğim şeyi vermiyor.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 5

OceanofPDF.com

Kal

PANTOLONUMUN İÇİNE BOŞALMAMA ÜÇ SANİYE KALDI.

ve Elena ağzımı yalamaya başladığında, kızışmış lanet bir siren gibi etimden kendi kanını emdiğinde burada başladığım şeyi bitirmemek.

O beni kuru kuruya sikerken sikim öfkeden kuduruyor, inanamayacağım kadar doyuyor, onun sarhoş edici küçük amının kokusu görüşümü bulanıklaştırıyor.

Pişman olacağım bir şey yapmadan önce bunu bitirmeliyim. Geri alamayacağım bir şey.

Kurdeleyi parmaklarımın arasından geçirerek bileklerini avuçlarımın içine alıyorum ve kumaşı eklemlerinin etrafında düğümleyerek sinir hasarına neden olmayacak şekilde birbirine tutturuyorum.

Göğsü benimkine doğru inip kalkıyor, kıyafetini yırttığım sütyeninin danteli her nefeste takım elbisemin ceketine sürtünüyor.

Düğümün bağlandığından emin olduktan sonra öne doğru eğiliyor, dilimi boynundaki kanlı ısırık izi boyunca sürüklüyor ve bana doğru titreyişinin tadını çıkarıyorum.

Sanki onun da hastalıklı, vahşi arzuları varmış gibi.

Tabii ki olduğunu zaten biliyorum. Muhteşem tenindeki çürükler ve kesikler bunu ima ediyor ve kucağıma biniş şekli

Ben de bunu kanıtlamak için onu parçaladım.

Yine de bu gerçekleri değiştirmiyor. Ona sahip olamayacağım gerçeğini değiştirmiyor, hele ki bu şekilde hiç.

Dudaklarımı kulağına kadar götürüp lobunu öyle sert ısıırıyorum ki ciyaklıyor, dilimi tragusuna değdiriyorum. "ekil stmden."

İtiraz etmeye fırsat bulamadan onu çekip yanımdaki koltuğa ve göğsünden kopan nefesin tadını çıkarıyorum. Elleri hâlâ arkadan bağlı olduğu halde etrafımda dönüyor ve bana ters ters bakıyor. "Sen bir pisliksin."

Omuz silkerek arabayı vitesine takıyorum ve bir kez daha kapısını açmak için yanından geçiyorum. "Seni uyarmaya çalıştım."

Kekeleyerek başını sallıyor. "Beni zmeyecek misin?"

"Sen sert bir kızsın, unuttun mu?" Gz kırpıyorum, ayağımı fren pedalında tutuyorum ve onu kaldırıma itmek için hareket ediyorum. Evinin önünde bir sarhoş gibi yayılıyor, Noel sslerine bakmak için yanından geçen insanların dikkatini çekiyor. "Kendin bul."

n kapımın alınması beni güvenlik kamerası grntlerimden uzaklaştırdı; çok az insan Linden Caddesi'nde bir evim olduğunun farkında, geri kalanlar ise yaşadığı her kasabada dedikodu fabrikası tarafından Doktor lm olarak adlandırılan bir adamın kendi şehir sınırları içinde ikamet etmediğine inanmaktan memnun.

Ekranda Elena, iki kk kız kardeşine evlerindeki büyük Noel ağacını süslemelerinde yardımcı oluyor.

Rafael'in annesi kanepede oturmuş bir şişe Chardonnay içerken.

Yas tutmak sanırım, gerçi bu kavramı hiçbir zaman tam olarak anlayamadım. Bir suçlunun hayatını yaşamayı seçen bir adam için ağlamanın ne anlamı var? Yaratılmış bir adam için başka bir olası sonuç olduğuna inanarak kendinizi nasıl kandırabilirsiniz?

Elena, ortanca çocuk Ariana'ya ağacın etrafındaki ışıkları yedirmekle mutfaktaki tepsiden fıstık ezmeli şekerleme kemirmek arasında gidip geliyor.

Parke zeminde yalınayak yürüyor, dar bir kot pantolon ve o doğmadan çok öncesine ait belirsiz bir müzik grubunun tişörtünü giyiyor, sanki birdenbire bir sorun çıkmasını bekliyormuş gibi sürekli omzunun üzerinden etrafı kontrol ediyor.

Saflığı beni güldürüyor.

Sanki en orada olduğumu bilecekmiş gibi.

Ellerimi kanayana kadar yıkamış olmama rağmen parmaklarımda hâlâ onun kokusunu alabiliyorum. Hâlâ sikime süründüğünü, ıslaklığının beni kapladığını, serbest kalmasının peşinden koşarken etime sızdığını hissedebiliyorum.

Ona olan açlığımı bastırmak için yeterli olmalıydı, ama yine de alevleri körüklemekten başka bir şey yapmamış gibi hissediyorum.

Masamdan kalkıp ayağa kalkıyorum ve kapı çalma sesleri aralıksız devam ederken, Noel şarkıcılarının bu yıl da uğramaya karar vermediklerini umarak ofisten sıvışıyorum.

Odanın şifresini girip kimsenin çalışma alanımı yanlışlıkla görmeyeceğinden emin olduktan sonra koridordan aşağı iniyorum, merdivenleri ikişer ikişer çıkıyorum ve ön kapıyı açıyorum.

Elena'nın annesi kapının eşiğinde duruyor, kırmızı parkası narin çenesine kadar ilikli. Pembe dudaklarını birbirine bastırırken koyu renk gözleri benimkilere bakıyor, irislerinin derinliklerinde okumayı reddettiğim bir aşinalık yüzüyor.

Göğsümde keskin bir şey alevleniyor, çok uzun süredir tedavi edilmemiş ve şimdi enfekte olmuş, her zamankinden daha uğursuz ve kötü huylu bir apse.

Kapının pervazına uzanarak onu avucumun içinde kavıyorum ve onun delici bakışları altında sallanmamak için kendimi zor tutuyorum. "Carmen. Bu muazzam hoşnutsuzluğu neye borçluyum?"

Ayağını betona vuruyor, yüzünde bir kızgınlık ifadesi beliriyor. "Kar yağarken insanları içeri davet etmemek kabalık olur."

Gri gökyüzünden sağanak yağışlar süzülürken omzunun üzerinden bakıyor, bakışlarımı tekrar ona kaydırıyor ve içimde kabaran öfkeyi görmezden gelmek için elimden geleni yapıyorum. İşler benim için fazla iyi gidiyordu. "İnsanların evlerine davetsiz gitmek kabalıktır."

"Ah, ama bu seni hiç durdurmadı, değil mi?"

Çenemde bir tik oluşuyor, oradaki kası titretiyor ve sıkıyor.

Verandaya çıkıp ön kapıyı kapattım ve üzerine atladım, elimi boynunun ince eğimine doladım ve onu verandanın sütunlarından birine bastırdım.

Havasını kesecek ya da iz bırakacak kadar sert bastırmıyorum, parmaklarım sadece kiminle uğraştığının farkında olması için yerleştirilmiş.

Bir zamanlar sevdiğini iddia ettiği o aptal çocuğa hiç benzemiyorum. İlgi ve şefkat için o kadar çaresiz olan çocuk.

onu almak için ayaklarına kapandı.

Kafatası sütuna çarptığında yüzünde hayal kırıklığına benzeyen bir ifade beliriyor. "Bazı şeylerin hiç değişmediğini görmek güzel, Kal."

"Seni bodrumuma götürüp, son yirmi yıldır kurumuş amcığına gömülen adam bile seni tanıyamayacak kadar çirkinleşmiş bir şekilde eve göndermeden önce, burada ne yaptığını açıklamak için üç saniyen var."

"Olgun." Gözlerini deviriyor, sonra ben kıpırdamayınca gözlerini kısıyor. "Ellerini üzerimden çekersen itiraf etmeye daha istekli olabilirim."

"Sen benim dünyamın bir parçasısın Carmen. Neden böyle olduğumu bilmiyormuş gibi davranma."

Çünkü senin kötülüğün beni bu hale getirdi.

Yine de onu serbest bırakıyorum, çünkü kızının pürüzsüz kıvrımlarını okşadıktan hemen sonra ellerimin onun teninde olması avuçlarımı yakıyor.

Benim saplantım, benim mahvoluşum. Persephone'um. Yanımda olması için cinayet işleyebileceğim tek kadın.

Yine de, ona asla sahip olamayacağımı bilmemin ana nedeni önümdeki kadın.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BÖLÜM 6

OceanofPDF.com

Kal

NORMALDE SESSİZLİĞİ HOŞ KARŞILARIM.

Hatta can atıyorum.

Başkalarının ıstırabından zevk alarak ya da kıvranarak geçen on yılın ardından, sağır edici sessizlik mevcut tek teselli oldu. En karanlık günahlarımın bile beni öldürmeye çalışamayacağı, gidebileceğim tek yer.

Bunun nasıl psikolojik bir ihtiyaca dönüştüğünü düşünmemeye çalışıyorum.

Bu gece, sessizlik sadece kendi kişisel işkencemi artırıyor, ihanetin ve öğüdün beyaz-sıcak metaforik bıçağını acıdan bayılacakmışım gibi hissedene kadar içimde döndürüyor.

Parmaklarım pamuklu çarşaflarımı kavrarken, bir yandan diğerine çırpınıyor, eski sevgilimin - "ilişkimizin" bir yılı hariç tamamında çocuk olduğum gerçeğini göz önünde bulundurarak ona böyle diyebilerseniz- sözlerini bozuk bir plak gibi zihnimde tekrar ediyorum.

Carmen ortaya çıkıp kızını rahat bırakmam için bana yalvarmanın işe yarayacağını nasıl düşünebilirdi? daha da büyük bir imkansızlık yaratmayacağını, genç, el değmemiş

Daha fazla et mi?

Lütfen, Kal. Eğer onu ya da beni önemsiyorsan. Onu yalnız bırakacaksın. Ona her baktığında bile onu tehlikeye atıyorsun. Yaşlıların düğün gecesinden önce iffetsiz olduğunu düşünseler ne yapacaklarını biliyorsun ve buna Rafe'in yapacakları dahil değil.

Mesele şu ki, ben bilmiyorum.

Önemsemekten bahsediyorum. En azından Carmen'e zarar vermekten ve Elena Ricci'yi kirletmekten başka bir şey. Onu kendime almak ve ruhunu onarılamayacak şekilde mahvetmek.

İçimden bir ses onun da bu lanet yolculuktan zevk alacağını söylüyor.

Ve yirmi yaşındaki tanrıçaya ne kadar direnmek istesem de, onun lezzetli kıcının günahkâr düşüncelerinin zihnimde dolaşmasını istemesem de, kendimi durduramıyorum.

Göz kapaklarımın ardında tekrar tekrar çalan, yatak odamı kaplayan sessizliğin güçlendirdiği ahlaksız fantezilerden kurtulamıyorum.

Annesi tacizleriyle çocukluğumu mahvetmiş olabilir ama Elena'ya olan ilgimin Carmen'i kızdırması dışında onunla hiçbir ilgisi yok.

Aslında, sadece Elena'yı istiyorum.

Yorganımı fırlatıp atarak üzerime bir çift siyah pantolon geçiriyorum ve köşede sızıp kalmış şarküteri sahibine tiksintiyle bakarak ofisime doğru ilerliyorum.

Bir an için onun üzerindeki çalışmalarına devam etmeyi düşünüyorum - şehvet dolu ahlaksızlık bir yana, asıl odak noktamın Rafe'in beni şehre getirdiği iş olması gerekiyordu: Riccis'lerin işinin bir spor bahisleri çetesi için paravan olarak kullanıldığı haberini kimin sızdırdığını bulmak.

Tony Pesognelli'nin kesin cevaplara sahip olup olmadığını bilmiyorum ama onun gibi bir yağcının masum olmadığına bahse girerim.

Yine de, dizini dağlama demiriyle dürttüğümde, kel adamı uykusundan uyandırsam bile, kalbim bu işte değil.

Yıllar önce bir bayanı en son ağırladığım zamandan kalan ağzındaki tıkaçla hıçkıra hıçkıra ağlarken iç çekerek odanın diğer tarafına geçip masamın arkasına çöküyorum.

Ayaklarımı ahşap zemine dayayarak nefes veriyorum ve kucağıma bir zarf alıp bir tarafını açarak içindeki resimleri inceliyorum.

Bilgisayarımın monitörü canlanıyor ve güvenlik yayınında bir hareketlilik olduğunu gösteriyor ama hemen bakmıyorum.

Onun yerine, Elena'dan çok daha önce hafızama kazınmış olan derin, sıcak kahverengi bakışlara bakıyorum.

Siyah saçları zarif bir örgü halinde bükülmüş, solgun, çilli bir omzundan sarkıyor, kameranın ötesine bakarken bir gülümseme daha ışıldıyor.

Burada pek sık görmediğim bir yumuşaklık var; damarlarımda hissettiğim keskinlikten ve kalbimdeki katrandan yoksun. Beni ben yapan ve varsayılan olarak kötü yapan her şey.

Bir canavar.

Bir yanım önce hangi kızı yok edeceğimi merak ediyor.

Zarfı kapatıp klavyeme dokunurken Carmen'in sözleri içimde yankılanıyor ve tek bir tuşa basarak kamera görüntüsünü açıyorum.

Elena en-suite banyosundaki boy aynasının önünde kız kardeşi Ariana ile birlikte durup onu kontrol ediyor.

Makyaj. Riccis'lerin her yıl düzenlediği Noel ve doğum günü hazırlanıyorum.

Normalde katılmamaya özen gösteririm. Kalabalık ve ben pek uyuşmuyoruz.

Ama yakınlaştırdığımda, bakışlarım küçük Persephone'nin üzerindeki daracık, al renkli elbiseyle abartılmış kıvrımlarında gezinirken, sağ kürek kemiğinde yeni oluşmuş bir çürük fark ediyorum.

Sıradan bir izleyici el şeklindeki gölgeyi görmeyebilir, kız kardeşinin gözlerine rimel sürmek için döndüğünde yüzünü buruşturduğunu görmeyebilir ama ben görüyorum.

Onu izledikçe takıntım genişliyor, bir balon patlamadan önce alabildiğı kadar hava almak için esniyor.

Kızım kavga etmeyi sever, bu Boston'da yaygın bir gerçektir. Ama bu işaretle içimi burkan bir şey var.

Rastgele olamayacak kadar tanıdık geliyor.

Yatak odama dönüp üzerime bir elbise gömleği ve trençkotumu geçirirken, zihnimi kasıp kavuran gürültü tayfununu nasıl bastıracağımı çok iyi biliyorum.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 7

OceanofPDF.com

Elena

"İYİ MİSİN?" ARI'NIN YÜZÜ BÜKÜLÜR, BİR MASKEYE DÖNÜŞÜR endişeli. Açık kahverengi saçlarını kulaklarının arkasına sıkıştırıyor, ellerini yanlarına indirmeden önce başparmaklarını her bir lobun üzerinde iki kez gezdiriyor.

Nonna'nın çocukken bize öğrettiği sakinleştirici bir harekettir, kulakların vücudumuzun geri kalanını iyileştirmek için bir geçit olduğu konusunda ısrar ederdi.

Duymamıza izin verdiğimiz şeylerin zihnimizi zehirleme potansiyeline sahip olduğunu ve zihin bir kez zehirlendiğinde, vücudumuzun geri kalanının da solması için kaygan bir yokuş olduğunu söylerdi.

Belli ki zihninizi zehirlemenin başka yolları olduğunu bilmiyordu.

Şehvetin kararlarınızı gölgelemesine izin vermek ve neredeyse iki katınız yaşındaki bir adamla kuru kuruya sevişmek gibi.

Sadece babam tarafından işe alınan ve herkes tarafından korkulan bir adam değil, aynı zamanda benimle çok az şey yapmak istediğini açıkça ortaya koyan bir adam.

Elim dün boynumda bıraktığı morluğa gidiyor, fondöten sürdüğümde et yumuşuyor.

Makyaj mor takımyıldızını zar zor gizliyor ve dışındaki çentik kalıcı gibi görünüyor.

İçim zonkluyor, karnımın alt kısmında küçük arzu kıvılcımları tutuşuyor ama bir mide bulantısı dalgası beni neredeyse lavaboya düşürürken bunu görmezden geliyorum.

Gecenin yarısında üzerinde bir torba donmuş bezelye ile oturduktan sonra, mor gözümü birkaç kat kalın bir kapatıcı ile kapatabildiğim kadar kapattım.

Ari bundan hiç bahsetmedi, bu da bana Mateo'nun öfkesinin kanıtlarını silme konusunda iyi bir iş çıkardığımı gösteriyor.

Dün gittiğim için kızgındı ve açıkçası bunun sonuçları olacağını düşünmemem aptalcaydı.

Mateo tüm hayatımız boyunca bana sahip olmak için hiçbir şeyden vazgeçmeyeceğini ve yoluna çıkmaya çalışan herkesi yok edeceğini kanıtladı.

Ve bu muameleyi hak etmediğimi, bana ellerini sürmesini hak etmediğimi bilsem de, yapabileceğim çok az şey var.

Papà'nın sinirleri her zaman gergindir ve tüm Boston ile Ricci A.Ş.'nin itibarı arasındaki uçurumu kapatmak için bu düşünün işe yaramasına ihtiyacı vardır.

Ne yazık ki yaşadığımız bu dünyada sadakatimiz kan bağımıza dayanıyor ve ben babamın çöküşünden sorumlu olmayı ya da meydan okumam karşısında öldürülmeyi reddediyorum.

Ayrıca, Mateo brunch randevumuzdan topallamadan ayrılmadı ya. O pisliği iktidarsız yapmanın karşılığında mor bir göz, bence olabildiğince adil.

"E?" Ari kaşlarını çatıyor ve manikürlü parmağıyla karnımı dürtüyor. "Alo? Beni dinliyor musun ki?"

Düşüncelerimden sıyrılıp ona yumuşak bir gülümseme sunuyorum ve fondöten tüpünü kapatarak izlerin yeterince iyi gizlendiğinden emin olmak için omzumu inceliyorum. "Evet, ben iyiyim. Sadece... olan biten her şey yüzünden biraz dikkatim dağınık."

Başını eğiyor, geyik gözleriyle beni izliyor. "Kendin gibi görünmüyorsun. Bugünün doğum günün olduğundan bir kez bile bahsetmedin."

"Dürüst olmak gerekirse, yirmi yıl boyunca doğum günü kutladıktan sonra bu yeniliğin tadı kaçmaya başlıyor."

Yüzü allak bullak oluyor ve pembe, parlak dudaklarını şapırdatıyor. "Madem öyle diyorsun. Babam bana Cartier çanta almayı bırakana kadar onların tadını çıkaracağım."

Hafifçe gülerek omzumla onu itiyorum. Banyomdaki beyaz mermer tezgahı uzaklaşıyor, üzerindeki açık mavi kırma kadife elbisenin içindeki göğüs dekoltesini düzeltiyor. "Bu gece gelen herkesin ya bizimle akraba olduğunu ya da yasak olduğunu biliyorsun, değil mi?"

"Ne istiyorsun?"

Kaşlarımı kaldırarak elimi ona doğru sallıyorum. "Tüm bunlar aşırıya kaçmak değil mi?"

"Sırf ailemizi rahat ettirmek için sade giyinmeyeceğim. Nonna'nın her zaman ne dediğini biliyorsun."

"İstediğin iş için giyin, sahip olduğun iş için değil." Bu çalıntı -ve açıkçası hayatında bir gün bile çalışmamış bir kadından gelen- sağır tonlu bilgelik karşısında gözlerimi deviriyorum ve ince topuklu ayakkabılarını işaret ediyorum. "Peki, fahişe olmaya ne zaman karar verdin?"

"Ne yani, Kal Anderson'ın dikkatini çekmek için elimden geleni yapmayacağımı mı sanıyorsun?"

Ellerini karnında gezdirip aynada kıcını kontrol ederken midem bulanıyor, kalbim boğazıma düğümleniyor.

Parmak eklemlerim beyazlaşana kadar lavabonun kenarını tutarak sesimi sabitlemeye çalışıyorum. "Kal burada olmayacak. Bu partilere hiç gelmez."

Omuz silkiyor, nefes alışımındaki ani değişimden habersiz. "Bir kız umut edebilir, değil mi?"

Yapmamalı, diye bağılıyor kalbim, ona saldırmak ve canını yakmak istiyorum. Birini incitmek, kötü doktorun ruhumda bıraktığı parmak izlerinden kurtulmak istiyorum.

Beni istememek başka bir şey.

Aşağılanmak başka bir şeydir ve daha dün beni evimizin dışında bağlı bir şekilde bıraktığında, Dr. Anderson'ı toplum içinde bir silah gibi kullandığı kişiliğinin ötesinde tanımama kaderine kendimi teslim etmişim.

Şakağımda hafif bir sızı hissediyorum ama kız kardeşime sahte bir gülümseme verirken bunu görmezden geliyorum. "Bu çabanda sana iyi şanslar. O aşağılık adamı etkilemek için bana para veremezsin."

Ari sırtarak kapıya doğru ilerliyor, ardında çiçek parfümü ve anlam veremediğim bir güneş ışığı izi bırakıyor. "Neyse ki sen fahişe değilsin."

O kapıyı iterken kapı kapanıyor ve ben , bir başka dalga içimde yuvarlanırken dirseklerim sert bir gümbürtüyle tezgâha iniyor.

Ama bu kez acı eşlik etmiyor; onun yerine, kanayan kalbimdeki çatlaklardan ve mafya kadınlarının istediklerini asla elde edemeyecekleri bilgisinden kaynaklanan mide bulantısı dalgalanıyor.

Gözlerimi kısıtırarak birkaç derin nefes alıyorum, içimde savaşılan duygulara karşı kendimi çelikleştirmeye çalışıyorum.

Etrafımdaki hava değişiyor, tüylerimin diken diken olmasına neden olacak kadar belirgin bir şekilde alçalıyor ve karanlık, mürekkep gibi bir varlık yerleşerek vücuduma ikinci bir deri gibi yapışıyor.

Boğazımdaki kuruluğu bastırmak için yutkunuyorum, yavaşça başımı kaldırıyorum ve göz kapaklarımı geriye doğru sıyrarak annemin Hades'in vücut bulmuş hali dediği adamın sert ve aç bakışlarıyla karşılaşıyorum.

"Sana olan hayranlığımın bedelsiz olması iyi bir şey ufaklık."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 8

OceanofPDF.com

Kal

ELENA'NIN SICAK BEDENİ BENİMKİNDEN KAÇMAYA ÇALIŞIYOR AMA BEN ONA DOĞRU İLERLİYORUM.

Daha da yaklaşıp onu banyo lavabosuna hapsetti.

Sıcaklığı beni çağırıyor, tenimi yakmak istediğim alevler ve mantık durup durumumuzu değerlendirmem için bana bağırırsa bile kendimi uzaklaştıramıyorum.

Ama mantık yerini saplantıya bıraktı; bu kız girintilerine bile sızıyor, gerçek olduğunu bildiğim her şeyi silip süpürüyor.

Yıllar süren tıp, cinayet, beni hiç istemeyen bir aileyi yeniden kazanma ve uzun zaman önce seçtiğim aileden ayrılma arayışı... Elena Ricci tüm bunları silip atıyor, bir kara delik tüm evrenimi yutuyor ve geriye sadece onu görmek ve hissetmek kalıyor.

"Burada ne arıyorsun?" diye tersliyor, karamel gözleri yansımasından bana bakıyor ve sikimin kıcının kıvrımına doğru seğirmesine neden oluyor.

Koyu renk saçlarını omzunun üzerinden iterek, avuçlarımı elbisesinin çapraz sırtında gezdiriyor, kumaşın krem si teninde dama tahtası çizmesinin keyfini çıkarıyorum.

Donup kalıyorum, sırtının bittiği yerdeki materyali yumrukluyorum ve onu daha da içime çekmek için kullanıyorum. "Burada ne yaptığımı sanıyorsun?"

"Dünden sonra seni yanıma yaklaştıracığımı sanıyorsan-"

Bir elimle boğazını, diğer elimle omzunu kavrayarak, onu döndürecek kadar geri çekiliyorum, onu bir kez daha tezgâha doğru itiyorum, bu sefer ciğerlerinin derinliklerinden sert bir nefes almaya zorluyorum.

Göğsünü yırtıyor, bedenlerimiz birleştikleri yerde titreşiyor ve içimde bir şey kayıyor. Tektonik bir plaka gevşiyor, dünyayı sarsacak bir depreme hazırlanıyor.

"Bugün senin doğum günün. Sana bir hediye borçluyum, değil mi?"

Nabızı elimin altında zıplıyor ve bakışlarımı onun formunda gezdirirken saç çizgimde bir ter damlası beliriyor, mükemmelliği karşısında ağzımın suyu akıyor.

Göğüsleri göğsüme müstehcen bir şekilde bastırıyor, üzerindeki dar elbiseden dışarı taşmakla tehdit ediyor ve üzerinde bıraktığım ısırık izi, yumuşak ışıktaki saklamaya çalıştığı makyajın altında parlayarak neredeyse ortaya çıkıyor.

Eğilip dilimin ucuyla parçalanmış etin üzerinde geziniyor, tozlu tadı görmezden geliyor ve omurgasında gezinen ürpertinin tadını çıkarıyorum.

"Birdenbire beni istemez mi oldun ufaklık? Bu cümle oraya mı gidiyordu?" Dudaklarımın arasındaki noktayı emerek, bana doğru eğilene kadar ona ziyafet çekiyorum, mükemmel ağzından alçak bir inilti kaçıyor.

Yüksek bir sesle onu serbest bıraktığımda titriyor, tam boyuma geçiyor ve başparmağımı onu çevreleyen kaygan, koyu oval boyunca gezdiriyorum.

Kaşlarını çatarak beni itmeye çalışıyor ama ben lavabonun çanağına tutunup onu bacaklarını açmaya zorluyorum, böylece kendimi daha da yaklaştırabiliyorum.

Üzerindeki elbise fazla yer bırakmıyor, bu yüzden uzanıp onu tezgâhın üzerine çekiyorum, sonra da eteğini tam ortadan yırtıyorum.

"Tanrım!" Elena ciyaklıyor, ben kendimi bacaklarının arasına yerleştirirken kumaşı bir arada tutmak için hareket ediyor. "Senin neyin var böyle? Dün beni reddettin."

"Fikrimi değiştirdim."

"Fikrini değiştirdin," diye kestirip atıyor. "Cidden bu kadar kararsız mısınız?"

"Vefasız değil." Parmaklarım korsajını buluyor ve ince kumaş en ufak bir çekişle yırtılıyor, dantelli, çıplak bir sütyen ve ona uygun bir külot ortaya çıkıyor.

Düz karnının gergin hatları aldığı her nefeste yeniden ortaya çıkıyor ve askıları omuzlarından iterek elbisenin altında toplanmasına izin veriyorum. "Tamamen ve tamamen dengesiz, benim küçük Persephone'um."

Elena bakışlarımın sıcaklığı altında ölü bir çiçek gibi solmak yerine omuzlarını dikleştiriyor ve göğüslerini göğsüme bastırıyor.

Aletim pantolonumun arkasından sızıyor, onu şimdi soymak ve soruları sonra sormak için çaresizim.

Ama ışıktaki bir şey yakalıyor; sol gözü parlıyor, kapağı süsleyen bir gölgenin ipucu, kırık kan damarlarını vurguluyor.

Öfke damarlarımda yüzüyor, derinlere dalıyor ve bırakmayı reddediyor, buraya gelme amacımı yeniden alevlendiriyor.

"Elena," diyorum nefes verirken, görüşümü bulanıklaştıran kırmızının ötesini zar zor görebiliyorum. "Nişanlın bu gece nerede?"

Yutkunuyor, gözleri hafifçe açılıyor. Bildiğimi biliyor. Başkalarının görebildiğimi biliyor.

Dudaklarını yalayarak elbisesindeki tutamağı bırakıyor ve tezgahtan kayarken görkemli vücudunu bana gösteriyor.

"Neden onun hakkında konuşuyoruz? Buraya bana bir şey vermek için geldiğini sanıyordum." Başını eğiyor, bir elini göğsümden yukarı kaydırıp boynuma doluyor. "Bu yıl biraz daha kişisel olur diye umuyordum."

"Yıllar boyunca sana getirdiklerimin yeterince iyi olmadığını mı söylüyorsun?"

"Başkalarının şiirleri iyidir, ama ben senin tarafından hazırlanmış bir şey istiyorum, Kallum."

O orospu çocuğunu neden koruduğundan emin olmasam da ellerini üzerimde hissedince bir anlığına sakinleşiyorum ve gözlerimi kısıyorum. "Ben şiir yazmıyorum."

Alay ederek bir adım geri çekiliyor ve lavabonun üzerindeki yerini alıyor. Bacaklarını açıyor ve işaret parmağıyla aralarındaki dantel parçasını kenara çekerek güzel, pembe amını ortaya çıkarıyor.

Sıvı ateş omurgamdan aşağı dökülüyor, her bir sinir ucunu ve düşünceyi üçüncü derece yanıklarla kaplıyor.

"Kimse şiir yazmaz. Onu yaşarsınız. Nefes alırsınız. Onu somutlaştır." Şeytani bir şekilde sırtıyor, bir parmağını yalıyor ve klitorisini daire içine almak için aşağı indiriyor.

Orada oturmuş, damlayan amını okşayan Elena burada yırtıcı bir hayvan gibi görünüyor. Sonunda avını yakalamış ve ölümün hızlı salınımını getirmeden önce ona işkence etmeye niyetli vahşi bir kedi gibi.

"Gittiğin liberal sanat okulunda sana bunu mu öğretiyorlar?"

"Bunu bana sen öğrettin. Yıllar boyunca bana bıraktığın tüm o şiirler bana sanatın, özellikle de yazılı olanın içimizde var olduğunu gösterdi. Ya şiirsin ya da değilsin. Sahte olamazsın. Ruhunun derinliklerinde hissettiğin şeylerin sahtesini yapamazsın."

Ruhunun ipliği.

Nefesleri hızlanıyor ve sığlaşıyor, kalçaları tezgâhın üzerinde yumuşak itişlerle hareket ederken vuruşları uzuyor ve durgunlaşıyor. Sikim taş gibi sert ve çok kızgın, içine girmeye hazır ama aklım ona ayak uydurmakta zorlanıyor.

Hayatındaki herkesi cezalandırmak istiyorum ve bildiğim en iyi yol, bana her zaman vermeye istekli olduğu şeyi almak. Sahip olduğu son masumiyet kırıntısını da paramparça etmek, iki yıl önce bana yalvardığı gibi kurbanlık kuzuyu almak.

Annesini, babasını, buradan ayrılır ayrılmaz bulacağım total sikli herifi sikeyim. Kuralları, geçmişimi ve içinde yaşadığımız bu berbat dünyayı sikeyim. Genç olduğu ve tüm dünyanın parmaklarının ucunda olduğu gerçeğini siktir et.

Çılgınca titreyen parmaklarımla çözüyorum, pantolonumun fermuarını açıyorum ve dizlerime düşmesine izin veriyorum, yaklaşıyorum. Bileğini kavrayıp elini yukarı çekerken ve parmağını ağzıma alırken gözleri benimkilere kilitleniyor.

Baş döndürücü, keskin tatlar dilimde patlıyor ve yüksek sesle inlememek için kendimi durdurmak zorunda kalıyorum.

Siktir, bu yanlış. O nişanlı, ben bir katilim ve buradaki niyetim kadar saf değil.

Onu mahvedeceğim ve sonuçları beni asla korkutmayacak.
Ama durmuyorum.

Duramıyorum.

Diğer günahlarımın hiçbirinin tadı bu kadar tatlı olmamıştı.

Boştaki eliyle sikimi çıkarıyor ve beni kavrayıp yavaşça pompalarken bir iniltiyle onu serbest bırakıyorum. "Bir şiir istediğini sanıyordum."

Başını sallayarak beni amına götürüyor, ucunu sularının arasında kaydırıyor ve ben gerçekliğe tutunmaya çalışırken bir an için gözlerimi kapatıyorum.

Her şey çok hızlı değişiyor, saplantımın nesnesi hızla mutlak en büyük zevkimin cadalozu haline geliyor ve uyarılmayı kısıtlama ve mantıktan ayırmakta zorlanıyorum.

"Amıma şiir okumanı istiyorum. Sikinle bana ."

Nefesimin altında küfrediyorum, bir kez daha boğazını kavlıyor, boynunun diğer tarafına eğiliyor ve deri orada da kırılanda kadar ısıyorum. Kesikte boncuk boncuk biriken kanı kucaklıyorum, beynimin arkasında bunun güvenli olmadığını biliyorum ama yine de duramıyorum.

İnliyor, sikimin başını dudaklarının arasına itiyor ve ben daha sert emiyorum. Öfkeyle. Sanki onun kanını emmek beni bu saplantıdan kurtarabilirmiş gibi.

Geri çekildiğimde, sayıklayarak gülümsüyor. "Beni incitmek istiyorsan çok daha fazla çabalaman gerekecek, Kallum."

"Sana zarar vermemi mi istiyorsun?"

"Beni işaretlemen, şaplak atman, morartman ve kanatman fikrine milyonlarca kez geldim." Isı alevleri

boynuna sıkıca sarıldığımda bakışlarında. "Beni yaralamanı istiyorum."

Boştaki elimle sikimi yumrukluyorum ve tezgâhın üzerinde kıvranana kadar klitorisine vuruyorum. "Bu hiç hoş olmayacak."

"Konuşmayı kes ve bana göster."

Küstahlığı karşısında hırlayarak yer değiştiriyorum, elimi yukarı kaydırıp çenesini kavriyorum ve başını aynaya yaslamaya zorluyorum.

Alt katta, sarhoş İtalyanlar ve erkeklerle dolu bir Noel partisi devam ediyor ve nişanlısının buralarda bir yerde olduğunu biliyorum.

Ama dilinin ucunda bir meydan okumayla kalçalarını kaldırırken bunların hiçbiri kayıtlara geçmiyor; pişmanlıklarını kusmasına ya da beni daha fazla kızdırmasına fırsat vermeden kalçalarımı öne doğru itiyorum, sikimi o kadar derine sokuyorum ki masumiyetinin ince bariyeri direnç göstermeden teslim oluyor.

BÖLÜM 9

OceanofPDF.com

Elena

"BU HIÇ HOŞ OLMAYACAK."

Kimse Kallum Anderson'a yalancı diyemez, bu kesin.

Ciğerlerim tamamen çökmenin eşiğinde, parmaklarının boğazımdaki kavrayışının ve aletinin içime oturduğu yerdeki ateşin altında zorlanıyor.

Kalçaları kıcımla aynı hizada olan Kal, lavabonun üzerinde geriye doğru eğilerek kafatasımı makyaj aynasına sürüyor.

"Tanrım." Tek hece bir tıslama, sıkılmış dişlerin arasından itilen tek bir hava akımı. "Rahatlamalısın Elena, yoksa beni bu kadar sıkarken sikimi kıracaksın."

Bir homurtuyla boğulmayı başardım. "Kukuların sıkı olması gerektiğini sanıyordum."

"Öyleler - kahretsin, seninki öyle." Karanlık gözleri benimkileri buluyor ve karnımda sıcak bir şeyler uyandırıyor. "Ama eğer bu senin için rahat değilse, benim için de olmayacağı kesin."

"Rahatım umurundaymış gibi davranma. Az önce beni mahvetmekten bahsediyordun."

"Bana , seni küçük sürük."

Mümkünse, iç kaslarım onun savurduğu aşağılayıcı terimle daha da geriliyor ve burun delikleri açılıyor. Kalçalarını hafifçe geriye çekerek yer değiştiriyor ve sikini yarıya kadar dışarı kaydırıyor.

Geriliyorum, ayak bileklerim içgüdüsel olarak onu içimde tutmak için kıcına gömülüyor. Acıtıyor ama o haklı.

Bu tam olarak istediğim şey.

Onun acısı, onun tutkusu, onun cezası.

Mahvolmak için bir seçim.

Benim seçimim.

Yine de sızlanıyorum. "Acıyor."

Dudaklarından zalim bir kahkaha geçiyor ve leğen kemiğinin bir hareketiyle bir kez daha kabzasına kadar gömülüyor. "Seni uyarmıştım."

Ucu mideme girmiş gibi hissediyorum ve nefes nefese bir çıkarıyorum. Vücudum kendi iradesiyle geri çekiliyor, dopamin damarlarıma hücum ederken bile benden çıkardığı ıstıraptan kaçmaya çalışıyor.

Vücudumdaki her acı reseptörü bu tehlikeli adamın saldırısına tepki veriyor, ancak beynim tam tersi yönde hareket ederek vahşeti kollarını açarak karşılıyor.

Kal'ın elleri yavaş bir saldırıya başlarken beni yerimde tutuyor, avuçlarının altında ter süzülürken boynumdaki tutuşu kayıyor.

Gözlerimi kapatıp bacaklarımı onun etrafında sıkıyor, içimde patlayan çelişkili hisleri uzlaştırmaya çalışıyorum.

İçeri iterken, ikiye bölünüyormuşum gibi hissediyorum.

Tam anlamıyla. Sanırım koca sikiyle beni ikiye bölebilirdi ve ona bunu söylediğimde kustu, geri çekilirken bana baktı, sadece başını içeride bıraktı.

"Şişko sik," diye tükürüyor, sesi zehirle dolu. "Böyle konuşmayı nereden öğrendin sen?"

"Seni ilgilendirmez."

İfadesi kararıyor ve başka bir şey söylemeden yukarı doğru itiyor, kendini içimde gidebildiği kadar derine itiyor. Uzun parmaklarını bükerek beni boynumdan tutup aynadan uzaklaştırıyor ve yumuşak bir simit gibi büküyor.

Nefesim dağılıyor, tendonlarım onun tutuşu altında geriliyor.

Ama o kadar sıcakım ki, kanım sabah güneşini karşılayan kuşlar gibi uğulduyor, bedenimin onun için kırıldığını fark etmiyorum bile.

Onun ne kadar tehlikeli olduğunu ya da bu bağlantının şimdiden nasıl değişken olduğunu fark etmeyin.

Tek bildiğim inanılmaz bir his olduğu. Zevk acıyla karışıyor, ikimizin de yakın zamanda söndürmeye niyetli olmadığı bu devasa yangına dönüşüyor.

"Başka bir adamın sana dokunmasına izin verdiğini öğrenirsem," diyor Kal, ama beni tekrar sikmeye başladığında odaklanmak çok zor, kalçalarının her hareketi bir öncekinden daha güçlü. "Onu öldüreceğim. Kalbini çıkarır ve boşluğunu izlemene izin veririm."

Damarlarımda bir kıpırtı dolaşüyor, kaslarım kasılıyor. Belki şiddetle büyüdüğüm için, belki de sadece kafam karışık olduğu için, ama çizdiği imaj beni eminim onun istediği şekilde caydırmıyor.

Ona Mateo'dan bahsetmek istiyorum. Yıllardır katlandığım kötü muameleyi anlatmak, çünkü beklenen buydu.

Ama o anı lekelemek istemediğim için yapmadım.

Onun yerine, neredeyse siyah olan gözleriyle buluşuyorum ve boğazımı kavrayışı tehditkâr bir hal alana kadar etrafını sıkıyorum. Nefesimi dağıtıyor, yemek borumdan aşağı süzülen ve göğsümde bir yerde patlayan bir yanık yaratıyor.

"Yirmi dört saat önce benimle hiçbir şey yapmak istemeyen bir adam için fazlasıyla sahiplenici," diye idare ediyorum ve sonra o ana kadar farkında olmadığım o tatlı noktaya vurarak yer değiştiriyor.

Aleti ona sürtünüyor ve parmaklarını, görüşüm gevşeyip kenarlarında lekeler oluşana kadar sıkıyor.

Klitorisimdeki ani baskı beni yukarı kaldırıyor, gözlerim açılıyor; aşağı bakıyorum ve başparmağının beni çevrelediğini, hassas etimin üzerinde sekiz rakamı çizdiğini görüyorum.

İçimden bir inilti yükseliyor ve karnımda bir cehennem alevleniyor, dokunuşunun beni üşüttüğü yerde beni ısıtıyor.

"İki yıl önce bekaretini almam için bana yalvarmıştın," diyor sesini . Tehlikeli derecede alçak - göğsümün içinde gümbürdüyor, sanki bir şekilde gözeneklerime sızmayı başarmış ve şimdi damarlarımda ikamet ediyor. "Reddettim. İyi olanı yapmaya ve senden uzak durmaya çalıştım."

Başımı geriye iterken ağzım açık kalıyor ve kafatasım aynaya çarpıyor. Acı kemiklerime yayılıyor, omurgamda yankılanıyor ve bedenim kendisiyle savaşırken amım çırpınıyor.

İçeri girip çıkıyor, ikiye bölünüyormuşum gibi hissediyorum, uyluk kaslarım onun etrafında açıldığım yerde çılgılık atıyor.

Bakışları bedenlerimizin arasında, onun içimde kayboluşunu izlemeye devam ediyor.

Belki de endorfin pompaladığı içindir, ama elleri bir şekilde aynı anda her yerde, süpürüyor, sıkıyor ve koparıyor.

Meme ucumu bir başparmağının altında yuvarlıyor ve sonra aynı izi omzumdaki işaretin üzerinde gezdiriyor; temastan tıslıyorum ama deriyi çimdikleyip sonunda başını kaldırdığında direnmiyorum.

Isırık yarasında bir damla kan hissediyorum.

"Ama?" Devam etmediğinde soruyorum. Çünkü her zaman bir tane vardır.

Gözünün altında bir kas gümbürdüyor. "Ama... Seni aklımdan çıkaramıyorum, Elena. Ve ben iyi bir adam değilim, bu yüzden bu gece tamamen benimsin. Ne dersem, ne zaman dersem ve nasıl dersem yapacaksın."

Leğen kemiği içime girerken kalbim göğsümün içinde sekiyor, acımasızca saldırıyor. Bu noktada daha sonra ne olacağını bilecek kadar porno izledim; yüz hatları geriliyor ve bükülüyor ve yemin ederim uzunluğunu iç duvarlarıma doğru sürüklerken şiştiğini hissediyorum.

Etimdeki kesiğin üzerinden geçip onu yukarı kaldırıyor, sıvı kıpkırmızı derisini boyuyor.

Hareketlerinde duraksamadan, eli göğsümden yukarı kayarak boynumun yanlarını hafifçe sıkıyor ve vücudum denize sürükleniyormuş gibi hissettirse bile beni yerimde tutuyor. Sonra başparmağını dudaklarına değdiriyor ve dilini çıkarıp yavaşça parmağının üzerinde gezdiriyor.

Şok midemde spiraller çiziyor, kaburgalarımnda dalgalanıyor ve içimdeki basınç artıyor. İçime bir sıcaklık yayılıyor, o eğilip ağızlarımızı aynı hizaya getirirken ama beni öpmeyi reddederken kemiklerimde vahşi bir şey ortaya çıkıyor.

Neden bilmiyorum ama inkâr etmek beni daha çılgın hissettiriyor. Daha sıcak. Serbest bırakılmamın kuyruk ucunu kovalarken bir zevk bulutunun içinde yüzüyorum.

"Ve belki de seni küçük bir çöplük gibi dölleriyle doldurduğumda," diye nefes alıyor ve dişlerindeki viskinin, soğuk nanenin ve kanın kokusunu alıyorum, "seni mahvedeceğimi söylediğimde ne demek istediğimi anlayacaksın. Senin için bir daha asla böyle olmayacak, benim küçük Persephone'um, çünkü kimse sana benim gibi sahip olamaz."

Başımı sallıyorum, sözlerinin ciddiyetini kavrayamayacak kadar kulaklarımın arasındaki beyaz gürültüye odaklanmışım. Ya da ondan her zaman duymak istediğim şeylerin bunlar olduğunu fark edemeyecek kadar.

Yine de bedenim karşılık veriyor; başı boynuma doğru eğiliyor, dudakları yaranın etrafını sarıyor. Benden daha fazla kan çektiğini hissediyorum, yüzyıllardır insanlığı tatmamış lanet bir iblis gibi içiyor.

"Çok ıslak," diye homurdanıyor ve amımı mı yoksa emdiği eti mi kastettiğini bilmiyorum ama yine de göğsümü hafifletiyor. "Bu küçük tatlı amcığın beni beklediğini bile bile o kadar uzun süre uzak kaldığıma inanamıyorum. Tanrım, çok aç, değil mi? Doldurulmaya ihtiyacı var, hm?"

Cevap vermiyorum, beni lavaboya doğru iterken ağzım gevşiyor ve onaylamaz bir şekilde homurdanıyor.

"Söyle bana, Elena. Dölleriyle damlamayı ne kadar çok istediğini söyle." Tenimdeki bir ısırık sırtımı eğiyor ve amım onun etrafında çırpınıyor. "Bunun için yalvar, benim küçük sürtüğüm."

"Tanrım, lütfen. Lütfen, Kallum."

Bu adama yalvarmak bana yakışmazdı, ama o kadar ileri gittim ki umurumda bile değil.

Ayrıca, göğsünün içinden gelen hayvani ses, yalvarışının benim için bile olmadığını hissettiriyor. Sanki hâlâ izne ihtiyacı varmış gibi.

Onun yanında olduğumu bilmeye ihtiyacı var.

Tekrar ısıyor ve acı patlaması beni mahvediyor. Sonuna kadar içeri itip donduğunda, terli leğen kemiği kıcıma bastırduğunda, kalçalarım kalçalarına yapıştığında onun etrafında kenetleniyorum.

Boşalırken dudaklarımdan boğuk bir inilti dökülüyor ve gözlerimi sıkarak kapatıyorum, titremeler vücudumu boydan boya sarıyor.

Göz kapaklarımda ardında yıldızlar patlıyor ve ateşler söniyor, kaslarım tek görebildiğim, koklayabildiğim, hissedebildiğim ve düşünebildiğim Kallum olana kadar coşkuyla doluyor.

Nasıl da ahlaksız bir tanrı gibi tepemde dikiliyor, en karanlık arzularımı kemiklerimden söküp alıyor ve onları bir ksilofon gibi çalıyor.

Geri çekildiğinde, ağzı kırmızıya boyanıyor. Kanımın onun etini kaplamasında erotik olarak tatmin edici, tamamen hedonistik bir şey var, tıpkı onunkinin onu sular altında bıraktığı gibi beni de başka bir orgazma itiyor.

Gırtlaktan gelen yumuşak iniltisi kalbimin sıkışmasına neden oluyor; içimde nabız gibi atarken yankılanıyor, sıcak döllerini rahmimi kaplıyor. Beni en ilkel, en tehlikeli şekilde işaretliyor.

"Tanrım." Kal öksürüyor, sanki serbest bırakılması onu fiziksel olarak tüketmiş gibi.

Yavaşça benden çekilirken müstehcen bir gıcırdama sesi havaya sığıyor; amım hiçbir şeyin etrafında kenetlenmiyor ve lanet olası ruhumdaki kaybı hissediyorum.

Bekâretinizi kaybettikten sonra temelde farklı hissettiğinizi söylerler - ya da en azından ailem hep böyle öğütledi. Ve öyle hissediyorum, ama bunun nedeni masumiyetimin aniden içimin boşaltılması değil; bunun nedeni Kallum Anderson'ın içimde olmasının ne kadar doğru hissettireceğini fark etmemem, ta ki o artık olmayana kadar.

Belki de bunun tek seferlik bir şey olduğunu ve yakında yanımda başka bir adamla koridorda yürüyeceğimi bildiğim için bu konuda kötü hissetmeliyim.

Ama benim yok.

Azıcık bile değil.

Ve bu farkındalık özgürleştirici olduğu kadar korkutucudur da.

Kal'ın sivri kaşları, sikini yumruklarken birbirine kenetleniyor ve ben ilk kez aşağıya bakıp iyice görebiliyorum; damarlar kalın shaftın üzerinde şişkinleşiyor, şişkin kafaya doğru ilerliyor ve içimi bir ürperti kaplıyor.

Kısmen sarkmış boyuna hayat vererek okşuyor ve bakışlarımla buluşmak için çenesini kaldırıyor.

"Ortalığı epey dağıtmışsın," diyor ve tenine sığırayan kan ve sperm karışımını fark ettiğimde tüylerim diken diken oluyor. "Şimdi dizlerinin üzerine çök ve beni temizle."

BÖLÜM 10

OceanofPDF.com

Kal

ELENA RICCI'NIN DIZ ÇÖKMÜŞ HÂLİ GÖRÜLMEMEYE DEĞER.

Onun vahşi güzelliğine layık olan tek varlıklar olan tanrılara açık artırmayla satılmayı hak eden bir sanat eseri.

Kendini fayans zemine yerleştirirken, elbisesinin askılarına uzanıyor ve onları omuzlarından itiyor. Elbiseyi ortadan yırttığım için, kumaş çok az bir çabayla ayrılıyor, kayıyor ve etrafında toplanıyor.

Sıkı, mükemmel vücudu tam olarak ortaya çıktığında nefesim ciğerlerimden buharlaşıyor; son birkaç aydır onu güvenlik kameralarında izlemek, gerçek olan şaheserle karşılaştırıldığında hiçbir şey değil. Pürüzsüz ve yumuşak, bir kadında olması gereken her şey var.

Keskin, sert kenarlarım için bir merhem.

Neredeyse kendi başına bir tanrıça.

Bu düşünceye karşı dişlerimi bir yığın hava emiyorum ve tüm bunların ne kadar doğru hissettirdiğine çok fazla odaklanmamaya çalışıyorum.

Onu mahvetmeye nasıl geldim, ama bu gece buradaki yıkım sadece bana aitti.

Aramızda geçen her hareketsizlik saniyesinde göğüsleri yükselip alçalıyor ve yer değiştirdiğinde

Birinin altındaki nar dövmesine bakıyorum. Kırmızı mürekkebi normal şartlar altında umursamayacağım bir leke ama bunu yaptırma nedenini biliyorum.

Benim için kendini işaretlediğini.

Çıplaklığıyla neden ona katılmadığımı merak ediyorsa, en azından bunu sorgulamaktan daha iyisini biliyor. Kıvrak ellerim pantolonumun üzerinden yukarı kayıyor, dizlerimin üzerinde yakalandıkları yerde duraklıyor ve sonra daha yakına kayıyor, şaşkın bir ifadeyle sikime bakıyor.

Bir parça hürmet, bir parça merak ve geri kalan her şeyi tüketen bir açlık.

"Bunun güvenli olduğundan emin misin?" diye soruyor sessizce, hiç şüphesiz bekâretin boyuma bulaşmasından endişe duyuyor.

Kaşlarımdan biri kalkıyor. "Tıbbi uzmanlığımı mı sorguluyorsun?"

"Daha çok akıl sağlığınız gibi."

Haklı olduğu bir nokta var. Ben de sorguluyorum.

"Seni gerçekten bu tür bir tehlikeye atacağımı düşünüyorsan, devam etmemiz gerektiğinden emin değilim."

Altın rengi gözleri benimkilere kayıyor. İçlerinde panik dönüyor ve göğsümün sıkışmasından hoşlanmıyorum. Onun korkusu benim havamı çalıyor.

"Durmak istiyorsan dururuz," diye mırıldanıyorum, yarı umutla durmasını bekliyorum. Diğer yarım protesto çığlıkları atıyor, tekrar onun içinde olmak için yanıp tutuşuyor.

"Bunu yapmak istemiyorum," diye fısıldıyor, elini tabanın etrafına sarmak için uzanıyor, parmaklarını temas ettirmeye çalışırken kısa bir pompa yapıyor. Değmiyor ve dişlerini alt dudağına geçirerek yutkunuyor.

Sırıtarak çenemi sallıyorum. "Temizle beni o zaman, sürtük."

Yavaşça okşuyor, beni dikkatle izliyor, tepkimi ölçüyor gibi görünüyor, böylece buna göre ayarlayabilir. Tecrübesizliği içime kirli bir zevk sarmalı gönderiyor; yirmi yaşındaki mafya prensesi daha önce iyi bir oyundan bahsetmiş olabilir, ancak şimdi etrafındaki masum aura gerçeği söylüyor.

Her zaman onun ilki olmamı istediği için mi diğerlerinden kaçındı bilmiyorum ama hediyeği sorgulamayacağımdan eminim.

Bu düşünce kaburgalarımın arkasına rahatsızlık veriyor ve onun sağladığı sıcaklıkla açıklanamaz bir şekilde savaşıyor. Sanki bir refleksmiş gibi dişlerim birbirine çarpıyor ve sabırsızlık damarlarımda dolaşıyor.

Elim hareket ediyor, siyah saçlarının köklerine dolanıyor. "Ağzın," diye törpülüyorum, sertleşirken bile arzuyu sesimden uzak tutamıyorum. "Beni temizle dedim, etrafa yayma değil. Pis sikimi ağzına al ve nefes alamayana kadar o küçük güzel boğazına sok."

"Ben-"

Cümlesini bitirmesini beklemeden elini itiyorum ve tacımı ona doğru yerleştiriyorum. İçeri zorla girmiyorum, ona sessizce burada hala bir seçenek olduğunu bildiriyorum.

bakıyoruz. Kalbim küt küt
atıyor. Göz kapakları
titriyor.

Sonra yavaşça, çok yavaşça dudaklarını ayırıyor. Dilini yarığırma değdiriyor. Beni ilk kez tadarken yanaklarını derin bir kızarıklık kaplıyor ve sonra öne doğru atılarak kafatasını sikime dayıyor.

Kendini çekerken göz temasını koruyor, sadece ucumun üzerine tükürük çiseleyecek kadar. Sonra tekrar içeri giriyor, yavaşça sallanıyor.

Dilinin düz kısmıyla shaftımın alt tarafındaki damara masaj yaparken benden bir tıslama kaçıyor. Keşfediyor, tadıyor. Beni memnun etmeye çalışıyor.

Kalçalarım hareketle sarsılırken saçlarını tutuşum yoğunlaşıyor ve ağzının içine girebildiğim kadar derine itiyorum.

Elena etrafımda öğürerek kıpırdanmaya çalışıyor, ben oksijen kaynağını kesmeye başladığımda tırnaklarını kalçalarımın sürtüyor.

"Sikeyim. Ne kadar mükemmel bir sürtüksün, beni böyle boğuyorsun. Karnını döllerimle doldurmalıyım, seni ne kadar dolu bırakacağımdan günlerce yemek yiyemeyeceğinden emin olmalıyım."

Mırıldanıyor ve ben inliyorum, boğazı etrafımda çırpınırken gözlerimi kapatıyorum. Öfori flaşları görüşümü renklendiriyor ve salıverilmem omurgamın tabanında tehdit ederken dikkatimi geri çekiyorum.

Ona tekrar baktığımda, elinin kalçalarının arasında gezindiğini, kendi orgazmını kovalarken dalgınca oynadığını görüyorum. Hafifçe şişiyorum, onun benim ahlaksızlığımdan zevk aldığını görmek o kadar çekici ki, neredeyse karşı koyacak gücü kendimde bulamıyorum.

Ama zorundayım. En azından şimdilik. Gecemiz daha bitmedi.

Nefes nefese geriye yaslanırken yapışkan bir sıvı karışımı ağzını sikime bağlıyor. Ter altında parlıyor ve ben ipi ondan çekip alıyorum, onu ayağa kaldırırken bizi ayırıyorum.

"Bunu daha önce hiç yaptın mı?"

Başını sallıyor ve ben yüzümdeki sırtışı engel olamıyorum.

"Birçok ilkin yaşandığı bir gece o zaman."

O daha bir şey söylemeden onu kollarıma alıp duşa doğru ilerliyorum; tekrar içine girmek zorunda kalmadan önce daha fazla hareket edemediğim için içeri adım atmıyorum ve bir dahaki sefere onu cam kabin kapısına doğru götürdüğümde hareketlerim yavaş ve hesaplı oluyor.

Vücudunun arzuladığı tempoyu öğrenmek için acele etmiyorum, etrafımda kenetlendiğinde ve yüzünü boynuma gömerken adımı inlediğinde zevk alıyorum.

Tekrar boşaldığında, hissiyattan neredeyse bayılıyorum ve bana yaslanırken artık işimizin bittiğini düşündüğünü anlayabiliyorum.

Onu çekip ayağa kaldırdığımda kaşlarını çatıyor ve kendini toparlamak için avuçlarını cama bastırıyor. "Sen..."

"Merak etme ufaklık. Yapacağım. Yatak odasına gittiğinde seni o pelüş yatağa yatırıp öyle bir sikeceğim ki kendi adını bile unutacaksın. Sonra, içindeyken boşalacağım, seni kendi küçük porselen bebeğim gibi boyayacağım." Çenesini kavriyorum, eğilip alt dudağını yalıyorum, onun üzerindeki tadımızın keyfini çıkarıyorum. "Beklemeyi seviyorum. Seni bunun için uğraştırmayı. Senin için geldiğimde, bunu hak ettiğin için gelmiş olacağım."

Titriyor ve başka bir şey düşünmeden banyodan kaçıyor.

Onu takip etmeden önce sikimin kendine gelmesini isteyerek derin bir nefes çekiyorum. Boston ufuk çizgisi

Balkon kapısındaki perdeler, başucu lambasının ışıltısı ve köşedeki beyaz Douglas Köknar Noel ağacı şu anda bize sağlanan tek ışık.

Yatağa uzanırken şiirsel bir şey var. Kalçalarını benim için ayırıyor, bu başlı başına bir hediye, sanki bu yıl tek istediğimin o olduğunun farkındaymış gibi.

Ricci ailesinin Noel partisi alt katta devam ediyor ve ben neden kimsenin değerli varislerinin peşine düşmediğini merak etmekten kendimi alamıyorum.

Neden hiç kimse prenseslerini kontrol etmeyi, onu bu kadar ateşli olduğu kötülükten kurtarmayı düşünmedi.

Taşaklarına kadar ona gömüldüğümde Mateo'nun vals yaparak içeri girdiğini düşündüğümde içimde küçük bir heyecan oluşuyor. Onun adımı söylediğini, dilime boşaldığını, benim için onun için asla yapmayacağı şekilde inlediğini duysa yüzü nasıl da kızarırdı.

Tanrım, hastayım.

Kafadan kontak.

Bu bile beni uzak tutmak için yeterli değil.

"Arkana dön ve duvara bak. Kıpırdama," diyorum ağaca doğru yürürken, bir an için bunun iyi bir fikir olmayabileceğini düşündüm.

Gerçek bir zarar vermeden önce kuyruğumu kısıtıp kaçabileceğimi. Elbette, şu anda bir saat öncesine göre daha az saf, ama saflık zaten sadece sosyal bir yapı.

Elena Ricci'nin bekaretini almak onun ruhunu karartmak için yeterli değil. Yıllar önce benimkinin parçalandığı gibi onunkini de parçalara ayırmak için.

Bu onun içindeki doğal iyiliği ortadan kaldırmaz.

Bu onu benim yapmaz.

Yine de plastik dallarda parıldayan LED ışıklara bakarken ayaklarım olduğum yerde sabitleniyor. Onu yarı memnun, beni de yatak odasındaki mahremiyet kisvesinden tam olarak yararlanamadan bırakma fikri mideme kramplar girmesine neden oluyor.

Buradan ayrıldığımda, illüzyon sona erecek. Onun bana ait olduğu düşüncesi, herkesin beni tasvir ettiği Hades portresinin Persephone'si olduğu düşüncesi... bunların hepsi sona erecek.

Ve bundan vazgeçmeye ne hazırım ne de istekliyim. Henüz değil.

Bunun yerine elimi uzatıp ağaçtaki ışıklardan birini çekiyorum; ışıklar çözülürken ağaç devriliyor ve yere düşüyor. Fişi duvardan çekip yatağa doğru dönerken onu düzeltme zahmetine girmiyorum.

Yuvarlak arka tarafını, bacaklarının arasından göz kırpan kabarık, istismar edilmiş etini gördükçe sikim sızıyor. Avuçlarım kremi tenini daha fazla kıpkırmızı yapmak için kaşınıyor, rengin amına ve iç uyluklarına bulaştığı yerin ötesine yayılması için, ama önce onun bunun için yalvarmasını istiyorum.

"Kallum," diye inliyor ve uyarılmışlığının ondan damladığını görebiliyorum.

"Doğum günü kızı sen olabilirsin," diye başlıyorum, yumruğuma doladığım ışıklarla ona doğru ilerlerken. "Ama kutlamayı aceleye getirmeyi reddediyorum küçüğüm. Bunu yapmamı sen istedin, hatırladın mı?"

Her zamanki itaatkâr küçük sürtük, bakışlarını beyaz döşemeli yatak başlığına dikeyiyor. Parmakları kaz tüyü yorganı kavrarken bile vücudu yerinde duruyor, sanki benim için kendini hazırlıyormuş gibi.

Ofluyor, bir ampulün ucunu ayağının kemerinde gezdirdiğimde hafifçe titriyor.

Onu görmezden gelip ayak bileğine uzanıyorum. Işıkların bir ucunu işaret parmağımın etrafına dolayarak ipi çekiyorum, böylece parmağımın etrafında daralarak hafifçe düğümleniyor.

Uzunluğunu daha fazla çekiştirirsem, beni bırakmayı reddederek sıkılaşacak, bu yüzden onu çıkarırken ve ayağını kaldırırken dikkatli oluyorum, halkayı etrafından kaydırıyorum.

Bitişikteki ahşap karyola direğine bir düğüm daha atarak ayakucunun diğer tarafına geçiyorum ve ışıkları da yanımda sürüklüyorum.

çalışılacak tek bir ip olduğu için onu yatağa sabitlemek ilk başta biraz zor oluyor; ben diğer ayak bileğinin etrafına bir halka daha geçirirken kayıyor ve bağın gerginliğine uyum sağlamak için bacaklarını açıyor.

"Ne yapıyorsun?" Sesi bir fısıltıya dönüştü ve ona ne yaptığımı görmek için başını çevirmeye başladı.

"Şenlikli olmak." Hatırlayabildiğim kadarıyla ilk kez Noel ışıklarının görüntüsü beni tamamen rahatsız etmiyor. Işıklandırılmamış olsalar bile, onun bağlı ve merhametim altında olmasının ne kadar güzel görüldüğünü inkar edemem.

Yatağın kenarında diz çöküp saçlarını bir omzundan okşarken onun kokusunu alabiliyorum -bizim kokumuzu-.

"Mateo seni şimdi görebilseydi ne derdi sence?"

Göz ucuyla bana bakıyor ve başını sallıyor. "Umurunda olmaz."

"Hayır mı?"

Alt dudağını dişlerken, yatağa tutunuşunu ayarlayarak kayıyor. "Eminim daha sonra bir dönüş bekler."

Beynimin kontrolünü ele geçirmeye çalışırken öfke göğsümün içinde sıcak ve kabarcıklı bir şekilde öfkeleniyor. İlkel, hayvani yanım aşağıya inip kalabalığın içinde o topal sikli herifi bulmak, taşaklarından tutup yukarı sürüklemek ve nişanlısını mahvetmemi izlemek zorunda kalsın diye gözlerini kancalarla açmaya zorlamak istiyor.

Bir parçam onun kanına susamış durumda ve bu Elena'ninkini arzuladığım şekilde değil.

Bakışlarım yanağındaki kapatıcının altına gizlenmiş hafif morarmış tene takılıyor.

Omzundaki morluk, dakikalar önce bıraktığım izden daha eski.

Kaburgalarının altında yeni fark ettiğim sararmış yama -Bir elin, hatta bir yumruğun sonucu olamayacak kadar büyük.

Kanım kaynıyor, ayakta durmaya çalışıyorum ve kapıya . Ellerini onun üzerine koyduğunu düşündüğümde tüm mantıklı düşünceler kaçıyor - onu incitiyor, hem de onu iyi hissettirmek adına değil.

Mateo de Luca, Elena Ricci'yi neyin iyi hissettirdiğini, uzanıp kalbine sapsansa bile bilemez.

İsmen, kağıt üzerinde onun olabilir ama son iki yılını onun her hareketine aşık olarak geçirmedim. Bu süreyi onunla şiir değiş tokuşu yaparak, eylemle ilgili kötü anıları onun ışığı ve masumiyetiyle silerek geçirmedim.

Onu tanımıyor. Onun bana ait bilmiyor, sadece asırlık bir efsanenin uzantısı olarak.

Onun ruhu benimkini çağırıyor ve onun zevkini ben yaratıyorum.

"Yapma," diye mırıldanıyor, sanki aklımın hangi yöne kaydığını sezmiş gibi. "O buna değmez."

"Olmayabilir." Duraksıyorum, kalbim göğsümü tekmeliyor. "Ama sen öylesin küçüğüm."

Yine de, alt kattaki kapıya doğru yöneldiğimde, diğer taraftan öfkeli bir vuruş geliyor.

Donup kalıyoruz, gözlerimiz birbirimize kayıyor ve olduğumuz yerde kilitleniyoruz.

Sanki bizi içeride duymazlarsa gideceklermiş gibi. "Açık
ve siktir Yukarı, Carina." Mateo'nun
ses kanar

Tahtanın içinden, yumruğunun yan tarafı olduğunu hayal ettiğim bir şeyle noktalanıyor. Aramızdaki bariyere ve hesaplanmış ifadelere rağmen sarhoş olduğunu söyleyebilirim. "Ariana odanızda saklandığınızı söyledi. Her zaman saklanıyorsun, sanki benimle görünmek istemiyorsun. Sorun ne lan? Gel de doğum gününü erkeğinle kutla."

Dişlerimi sıkarak Elena'ya doğru dönüyorum.

Dirseklerinin üzerine düşüyor, yenilgi tüm uzuvlarına yayılıyor. "Çöz beni."

Kaşlarım havaya kalktı. "Hayır."

Başını çeviriyor, gözleri kısılıyor. "Ben sormadım."

"Ve seninle işim bitmemişti." İki karyola direği arasındaki ışıkların altında manevra yaparak, kendimi onun açık kalçalarının arasına yerleştirdim ve avuçlarımla kıcını kavramak için uzandım. "Şiir istiyordun, değil mi? Söz verdiğin adam dışarıda seni dinlerken, dilimin bu küçük tatlı amcığın üzerinde gezinmesinden daha derin bir şey düşünebiliyor musun?"

"Ama ben... Sen bunu yapmadan önce kendimi temizlemem gerekiyor." "Öyle bir şey yapmayacaksın."

"Kallum." Adımı söyleyiş şekli bir dua gibi. Bir itiraf. Ve bunu tekrar tekrar duymayı ne kadar çok istediğimi fark ediyorum, sanki onun sesi benim sefil ruhumu kurtaracak güce sahipmiş gibi.

Eğilip dudaklarımı onun lekeli etinin hilal şekline bile bunun mümkün olmadığını biliyorum.

Cehennemde acı çekmek için lanetlenmedim.

Ben onun hükümdarıyım. Onun ateşli, günahkâr alanının kralıyım. Elena Ricci, benim küçük Persephone'um, sadece bir teminat.

Yine de bu gece için aksini iddia etmeye hazırım.

İçine dalıp dikişi boyunca birkaç uzun, durgun vuruş yaptığımda küçük bir inilti omurgasını titreştiriyor. Bakırın acı tadı ağzımda patlıyor, ben onun masumiyetini sonsuza dek silerken tat alma tomurcuklarımdan içine işliyor.

Bu açıdan, bana tamamen çıplak görünüyor ve pozisyonundaki savunmasızlıkta bir kötülük kenarı var.

Aşağı doğru eğilerek bir elimle kalçalarını kendime doğru sabitliyorum ve dilimle temas kurar kurmaz ucunu klitorisine götürüyorum. Ben sinir demetini emerken o kıpırdanıyor, hareketin içine giriyor, aletim nabzını hissedince pantolonumun arkasından tekmeliyor.

Uylukları esniyor, orgazm onu yırtarken kapanmaya çalışıyor, ama onu açık tutmak için omuzlarımı aralarına sokuyorum.

Kapının bir kez daha çalınması beni geçici olarak alıkoysa da, tam tersi bir etki yaratmış gibi görünüyor.

Elena'nın üzerindeki etkisi; Mateo onun adını seslendiğinde sırtını kamburlaştırarak miyavlıyor.

"Aynen öyle ufaklık," diye ikna ediyorum, iki parmağımı içeri sokarken bir yandan da yarığını okşuyor, iç duvarlarına yenilenmiş bir şevkle masaj yapıyorum. "Benim için geldiğini duysun."

Sanki emrimi bekliyormuş gibi kasılıyor, sözsüzce haykırıyor. Şiddetle titrerken dilimi içine sokup sularını höpürdetiyorum. Klitorisi bana karşı o kadar sert zonkluyor ki neredeyse pantolonumun içinde patlamak üzereyim ve serbest kalmasını uzatmak için onu çimdikliyorum.

Dirseklerinin üzerine çöküp alnını yatağa bastırarak kıcını havaya kaldırıyor ve sanki benden kaçmaya çalışıyormuş gibi kıpırdanıyor.

Birkaç derin nefes aldıktan sonra yorganı sıkıca kavrayışı gevşiyor. "Vay anasını."

Mateo'nun kapıyı çalması yeniden başlıyor, bu sefer daha sert ve ısrarlı. "Orada ne halt ediyorsun Elena?" diye sesleniyor ve teknik olarak onun olması gerektiğini bir kez daha hatırlıyorum.

Bu geceden sonra, ben şehri terk edeceğim ve o da onunla evlenecek. Babasına ve ailesine karşı görevini yerine getirecek ve yetiştirildiği gibi iyi bir eş olacak.

Ve sorun değil. Bunun ne olduğunu, sadece bir gece olabileceğini biliyordum.

Ama yine de, ona herhangi bir sıfatla sahip olması fikri beni hasta ediyor ve cebimde taşıdığım sustalı bıçağa . O kalıcı olarak sahiplenmeden önce, onu sahiplenmek için çaresizim.

Dizlerimin üzerinde doğrulup nefes alıyorum. "Bana güveniyor musun?"

Başını çeviriyor, saçları omzunun üzerinden geriye düşüyor. Aramızdaki sessizlik kurşuni bir havaya bürünüyor ve o dudaklarını büzüyor. "Maalesef."

Yutkunarak bıçağı açıyorum ve kör tarafını kıvrımında gezdiriyorum, nefesinin kesilme şeklini şişeleyip sonsuza dek tenimde taşımayı diliyorum.

"Elena! Aç şu lanet kapıyı!"

Elim eğilip bıçağın ucunu iç uyluğunun yumuşak, iltihaplı derisine bastırduğında ses çıkarmıyor.

Bundan geri dönüş yok, diye bağılıyor zihnim, ona bu şekilde sahip çıkmamam için yalvarıyor. O kadar kararlıyım ki, ona hiç sahip olmamam gerektiğini biliyorum.

Onu alamam.

Elena Ricci benim değil.

Ama itiraz etmemesi beni cesaretlendiriyor ve içeri doğru bastırıyorum, eti bana teslim olup açıldığında salyalarım akıyor.

"Oh, kahretsin," diye tıslıyor, ayak parmaklarını kıvrıyor ve bağlarına karşı geriliyor. "Ne yapıyorsun sen?"

"Sana sahip oluyorum." Bileğimle birkaç hızlı hareket yapıyorum ve bıçak onu güzelce, düzgünce kesiyor. Yaradan kan damlıyor, sadece iz bırakacak kadar derin bir şey ve rahatsız edici bir heyecan duygusu içimi yıkıyor.

Mateo kapıya doğru çırpınırken uzanıp ayak bileklerini çözüyorum ve onu sırt üstü çeviriyorum.

Tamamen kızarmış, yuvarlak gözlerle bana bakıyor ve ben bir an geri çekilmesini bekliyorum. Bana istediğim her şeyi, arzuladığım en kötü şeyleri vermeyi bırakmasını, sanki beni memnun etmekten zevk alıyormuş gibi.

Bu düşünce çok tehlikeli.

Bacaklarını daha geniş açtığında, aşağıya bakarak K'yi ona kazımıştım, gülümsüyor.

Çılgınca bir şey, yarın pişman olacağından eminim, ama kabul ediyorum.

Eğilerek iki parmağımı yaranın üzerinde gezdiriyorum, dilimi manzaranın üzerinde gezdirmeden önce parmak izlerimi kaplıyorum. Parmaklarım klitorisine iniyor, birkaç dairesel hareketle kanı oraya bulaştırıyor ve ağzım yolu takip ederek boğazına kadar gidiyor.

Onun üzerine yerleştikimde, baldırlarını kalçalarımın geçiriyor ve ben de sikimi pantolonumdan kurtarıyorum. Kanlı öpücükler tenine yayılıyor; göbeğinin etrafına, her iki meme ucuna, köprücük kemiğine. O lanet bir sanat eseri ve ben bu gecenin bitmesini hiç istemeyen açgözlü bir koleksiyoncuym.

"Vampir olduğunu bilmiyordum," diye fısıldıyor, kapıya vurma sesleri şimdilik kesilmişti. Aramıza uzanarak sikimi eline alıyor, kalçalarını oynatarak tepesini yarığının içinden geçiriyor.

Başının her iki yanındaki yatak örtüsünü yumruklayarak, omurgamın tabanıyla alay eden serbest bırakmayı engellemeye çalışıyorum. "Ben çok daha ufaklık. Bir dahaki sefere Ölüm dedikleri adamla bir anlaşma yaptığında bunu düşünmelisin."

Beni girişine yerleştirirken başını hafifçe sallıyor. "Herkesin düşünmesini istediğin kadar kötü değilsin."

Yarısını bile bilmiyorsun.

"Belki de söyledikleri kadar iyi değildir," diye meydan okuyorum, elini itiyorum ve kendimi onun sıkı, ıslak içine sokuyorum. Dibe derin bir nefes alıyorum ve

O etrafımda kasılırken bile kontrol damarlarıma giriyor. "Belki de birbirimiz için yaratılmışızdır."

Kalçalarımı sallarken gözleri parlıyor, ikimizin de homurdanıp inlediği yavaş bir sikişe başlıyoruz, sanki dünyadaki tüm zamana sahipmişiz gibi.

"Ama beni tutamazsın," diyor, elleri ceketimin üzerinden pazularımı kavramak için yukarı kalkıyor.

"Fark etmez," diyorum ona, itişlerim gittikçe vahşileşiyor, leğen kemiğim onunkine çarpıyor ve hep birlikte serbest kalmamızın peşine düşüyorum. "Sen benimsin, benim küçük Persephone'um. Bu hayatta olmasa bile, en azından burada ve şu anda."

"Ben-"

"Sakın beni inkar etmeye kalkma, seni küçük sürtük."

Elim yılan gibi kıvrılıyor, yükselirken göğsünü avuçluyor ve boğazına dolanıyor. Hafifçe sıkıyorum, bakışları parlarken burun delikleri açılıyor ve tenlerimizin birbirine çarpma sesleri müstehcen bir boyuta ulaşıyor.

Ter alnımdan göğsüne damlıyor, oradaki kana karışmak için aşağı kayıyor ve kendimi çözülürken hissediyorum.

İçimde bembeyaz bir coşku birikiyor ve çabalarımı iki katına çıkararak sikimi dudaklarından kelimeleri çalan o noktaya bastırıyorum.

"Benimle gel," diye emrediyorum, onu o kadar sert beceriyorum ki yatak itiraz edercesine gıcırıyor. Parmaklarım onun etrafında sıkılaşıyor, ama bir şekilde boğulan benmişim gibi hissediyorum. "Sikimi ıslat ki dölleriimi o küçük tatlı amına boşaltabileyim."

Ve Tanrım, yapıyor. Etrafımda o kadar sıkı kenetleniyor ki sanki sikimi koparmaya çalışıyor.

Orgazmım içimden geçerken yıldızları görüyorum, tırnaklarını kollarıma geçirirken omurgamdan yukarı fırlıyor.

Aşağı indiğimizde nefes nefese, iğrenç bir terli uzuvlar karmaşasıyız ve bir anlığına onun üstüne yığılıyorum.

Beynim kısa devre yapıyor gibi görünüyor ve ancak kendimi ondan dışarı sızarken hissettiğimde ondan uzaklaşıp geri çekiliyorum.

Konuşmuyoruz, alt kattan gelen Noel müziği kilitli kapısının altından süzülürken sessizce tavana bakıyoruz. Birkaç dakika sonra elimi saçlarımdan arasından geçirip ayağa kalkıyorum ve temizlenmek için banyoya doğru yürüyorum.

Döndüğümde derin bir uykudaydı, saçları bir hale şeklinde dağılmıştı, istismara uğramış vücudu kataloglamam ve ezberlemem için sergileniyordu.

Yatağın kenarına tünüyorum, ılık bir bezi kalçalarının arasından geçirip karnına doğru sürüklüyorum ve birlikte geçirdiğimiz gecenin izlerini siliyorum.

Kalçasındaki mektuba biraz merhem sürdükten sonra kesiğin üzerine küçük bir bandaj yapıştırıyorum ve komodinin üzerindeki deftere uzanıyorum.

Şiiri not ederken ne halt ettiğimi bilmiyorum. Neden ona söz verdiğimden daha fazlasını borçluymuşum gibi hissettiğimi bilmiyorum ve yine de mürekkep sayfaya değdiğinde bile yeterli gelmiyor.

Odadan çıkıp Ricci'lerin evinin arka kapısından çıkarken, insanlar kadeh kaldırmak için avluda toplanırken fark edilmekten kaçarken aklımın bir köşesinde bir şeyler kıpırdanıyor.

Ve kaldırımda durup Elena'nın içinde dinlendiği balkona göz kırparken, içimde hastalıklı bir his kök salıyor ve sonra biliyorum.

Bu benim küçük Persephone'umu son görüşüm olmayacak. Onun için geri geleceğim.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 11

OceanofPDF.com

Elena

ALANIN DIĞER UCUNDAN ADIMI SESLENİYOR.

Şubat havasının içinden gelen sıcak ses, en hafif öpücükler gibi tenimi okşuyordu.

Haftalar önceki o meşum gecedен beri onda bir şeyler değişti.

Onu bana karşı yumuşattı, benim güvenliğim ve iyiliğim söz konusu olduğunda onu farklı bir insan haline getirdi. Benimle sanki kırılganmışım ve her an paramparça olma riskim varmış gibi konuşuyor, her zaman parmak uçlarında geziniyor ve dilini tutuyor.

Öfkeyi iliklerime kadar hissettiriyor, değiştiğı için ona saldırmak ve onu incitmek istememe neden oluyor. Suçluluğumu ve utancımı arttırdığı için.

Noel'de ne olduğunu kimse bilmiyor. Yirminci yaş günümde bana en büyük hediye nin verildiğini bilmiyorlar - bir seçim. Ya da en azından bir seçim yanılması.

Hayatımda bir kez olsun babamın katı kuralları ve mafya prensesi olmanın yükü benliğimde yer etmedi.

O bir gece için özgürdüm. Ve Kal Anderson kendini amımın ve ruhumun içine gömdüğünde, isteyebileceğim daha fazla bir şey olmadığını biliyordum.

Bedenlerimizin birbirine uyum sağlamasının, bana ait olan tek şeyi almasının nasıl hissettirdiği kadar mükemmel bir şey yok.

Olmasını hayal ettiğim her şey vardı. Hatta daha fazlasıydı, çünkü Kal'ın kendini kaptırdığında dönüştüğü ham canavarı yeterince ölçmenin bir yolu yok.

Günah önceliği aldığında ve bir durumun gelen yanlışlığı onun için önemli olmaktan çıkar.

O zamandan beri başka bir şey düşünemez oldum.

O gece sadece şiir değildi; lanet olası bir sihirdi.

Ama güneş doğduğunda gitmişti, bana yepyeni bir kadının içi boş kabuğunu, siyah bir gülü ve üzerinde şöyle yazan bir kağıt parçasını bırakmıştı:

Dokunmanın bir hafızası vardır.

Söyle aşkım, söyle,

Onu öldürmek ve özgür olmak için ne yapabilirim?

-John Keats

Ve beni yine bir başkasının sözlerinden başka bir şey söylemeden bıraktığı için ondan nefret ediyordum.

Hâlâ ondan nefret ediyorum, ölü çimenlerin ve ilkbaharda açmaya hazırlanan çiçeklerin olduğu bu tarlada otururken, tüm karşı çıkmalara rağmen nasıl olup da büyümeye devam edebildiklerini merak ediyorum. Mevsim için öldükten sonra bile nasıl devam edebildiklerini.

Onları ilerlemeye iten nedir?

Dünyanın nesi bu kadar harika ki geri dönüyorlar?

Parmaklarımı kâğıt parçasının üzerinde yumuşatarak, ayak sesleri yaklaşırken onu güvenli bir şekilde kotumun cebine sokuyorum,

Artık tanıdık gelen kakao ve sedir kokusu esintiye karışıyordu.

Sağ kaşının üzerinde yeni oluşan yara izi ay ışığında parıltıyor; nereden geldiğini bilmiyorum ama yara Noel'de ortaya çıktı ve daha yeni iyileşiyor. Durum ne olursa olsun, bunu benimle konuşmak istemiyor.

Her şey düşünüldüğünde gayet iyi. Boynumdaki yara izlerinden ya da kalçamın iç tarafında bulunan ve başınızı doğru açtığınızda K harfi gibi görünen yara izinden bahsetmek istemiyorum.

"Her şey yolunda mı?" Mateo ellerini pantolonunun ceplerine sokarak soruyor.

Başımı salladım. "Evet, sadece yazıyordum."

Hep yazıyorum. Kal gittiğinden beri kelimeler içimden akıyor.

Mateo ayaklarının üzerinde sallanıyor, başını sallıyor. "Doğru. Bu gece ilham bulabildin mi?"

İç çekerek defterimi kapattım ve omuz silktim. "Hayır, hâlâ takıldım. Bir şeyler yerine oturmuyor."

"Pekala," diyor. "Burada fazla kalma. Yemeğin soğuyacak."

O uzaklaşırken ben de rahat bir nefes aldım. Bollente Medya'nın ne yapacağı belli olmayan varisinin bu kadar ilgili bir nişanlı olabileceği kimin aklına gelirdi ki?

Ayağa kalkıp elbisemin önünün tozunu alıyorum ve bu hareketin midemde yarattığı sancıya aldırmiyorum. Orada çok uzun süre oturduğumda hep alevlenir.

Derin bir nefes alarak gözlerimi kapatıyorum ve cebimden siyah gülü çıkararak en büyük dileğimi

Sessiz bir dua üzerine evren.

Başka kimsenin yaklaştığını duymuyorum. El bezinin ağzımı ve burnumu sardığını çok geç olana kadar hissetmiyorum ve her şey kararıyor.

Ve sonra, daha önce her seferinde olduğu gibi, kâbustan uyanıyorum.

Devam et Kal ve Elena'nın hikaye içinde
Sözler ve Nar!

OceanofPDF.com

Okuduğunuz için teŖekkürler!

Bu ön bölümü beğendiyseniz, lütfen bir yorum bırakmayı düşünün!

Monsters & Muses serisine bugün devam edin!

Canavarlar ve İlham Perileri

Serisi Sözler ve Narlar Engerekler

ve Virtüözler

Yeminler ve İhmaller Oklar

ve Özürler

Ruhlar ve Acılar (Aralık 2022'de) İsimsiz (2023)

OceanofPDF.com

Teşekkür

Bu ön bölümü Amazon'a koymam için bana yalvaran her birinize: Kal ve Elena'yı sevdiğiniz için teşekkür ederim. Siz olmasaydınız burada olamazdık.

OceanofPDF.com

Yazar Hakkında

Sav R. Miller, karanlık ve çağdaş romantizmin uluslararası çok satan yazarıdır.

Ömür boyu süren okuma ve yazma aşkını hayata geçiren Sav, 2018 yılında Yaratıcı Yazarlık bölümünden mezun oldu ve şimdi zamanını ahlaki açıdan gri karakterlere sonsuza dek mutlu sonlarını yaşatarak geçiriyor.

Sav şu anda Kentucky'nin merkezinde üç yavrusuyla birlikte yaşıyor: Lord Byron, Poe ve Arrow. Sitcomları, sessizliği ve alaycı mizahı seviyor.

OceanofPDF.com

Ayrıca Sav tarafından

King's Trace Anti-Kahramanlar Serisi

[Tatlı Teslimiyet Tatlı](#)

[Yalnızlık](#)

[Tatlı Fedakarlık](#)

Canavarlar ve İlham Perileri

Serisi [Sözler ve Narlar Engerekler](#)

[ve Virtüözler](#)

[Yeminler ve İhmaller](#)

[Oklar Özürler](#) ve Ruhlar

ve Hüzünler

Standalones

[Be Still My Heart](#)

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.